



PREDLOG
EVA: 2013-1611-0179
NUJNI POSTOPEK

ZAKON **O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVČNEM POSTOPKU**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Državni zbor je Zakon o davčnem postopku sprejel na seji 26. oktobra 2006, objavljen pa je bil v Uradnem listu RS, št. 117/06. Prvič je bil spremenjen z Zakonom o davku na dobitke pri klasičnih igrah na srečo (Uradni list RS, št. 24/08 – ZDDKIS), nato pa še z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 125/08 – ZDavP-2A), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 20/09 – ZDoh-2D), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 110/09 in 1/10 – popr. – ZDavP-2B), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 43/10 – ZDavP-2C), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 97/10 – ZDavP-2D), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – ZDavP-2E), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 94/12 – ZDavP-2F) ter Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 111/13, z dne 27. 12. 2013 – ZDavP-2G).

Sprejetje predloga zakona narekuje tudi potreba po spremembi nekaterih rešitev, in sicer na podlagi ugotovljenih pomanjkljivosti sedanje ureditve, ki omogočajo zlorabe pri gotovinskem poslovanju zavezancev za davek in prikrivanje obdavčljivih prihodkov iz dejavnosti.

Siva ekonomija ima številne negativne posledice (davčno vrzel in posledično potrebo po višji davčni obremenitvi zavezancev, ki spoštujejo pravni red, nepravičen dostop posameznikov do javnih storitev, izkrivljanje konkurence na trgu, nezmožnost uveljavljanja reklamacije potrošnika, nezaupanje v pravo itd.), ki jih je nujno treba preprečiti in zahtevajo sprejem učinkovitih ukrepov za omejevanje sive ekonomije. Ukrepi, ki so predlagani v tem predlogu zakona, bodo izboljšali preglednost gotovinskega poslovanja, s tem pa vplivali na zmanjšanje obsega sive ekonomije.

V javnosti se pojavljajo različni izračuni obsega sive, nezajete ali skrite ekonomije, pri čemer kljub različnim izrazom pogosto gre za podobne vsebine. Strokovnjaki, ki pripravljajo nacionalne račune, si prizadevajo zagotoviti merjenje gospodarskih dejavnosti v celoti, vključno s tistimi dejavnostmi, ki so legalne, vendar neopazovane oziroma neevidentirane, prikrite (siva ekonomija) ali celo ilegalne in kot take niso zajete v nacionalnih računih. Gre za tako imenovane popravke za polno zajetje, ki jih Statistični urad Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: SURS) sistematično izračunava na podlagi kriterijev, enotnih za vse članice Evropske unije. Po podatkih SURS-a za leto 2010 so v vrednosti uradnega bruto domačega proizvoda (BDP) skupni popravki za polno zajetje znašali 3.472 milijonov evrov ali 9,8 % BDP-ja. Del teh popravkov je tudi ocena sive ekonomije, ki se po navedbah SURS-a v Sloveniji skoraj brez

izjeme navezuje na davčne utaje. Ti popravki za polno zajetje so za leto 2010 znašali 1.307,8 milijona evrov, kar obsega 3,6 % BDP-ja. Ocenjena vrednost popravkov zajetja uvršča Slovenijo v skupino držav kot so Češka, Estonija, Latvija in Madžarska, kjer znašajo popravki za polno zajetje med 8 in 12 % BDP-ja. Najmanjše popravke zajetja imajo Nizozemska, Danska in Švedska, kjer ti znašajo med 2 in 3 % BDP-ja, največje popravke zajetja pa imajo Italija, Poljska in Slovaška (med 15 in 18 %).

Podatki davčnih nadzorov kažejo, da je problem sive ekonomije posebej težaven pri dejavnostih, kjer se posluje z gotovino, ker ta promet ni prikazan v poslovnih knjigah. Nikjer zabeleženo gotovinsko poslovanje se širi po celotni dobavni in produkcijski verigi, saj se takšnemu načinu poslovanja prilagodijo dobavitelji blaga in zaposleni, ki del ali celotno plačo dobivajo kar v gotovini. Za razliko od negotovinskega plačevanja prek transakcijskega računa je preglednost pri gotovinskem poslovanju manjša, prikrivanje prometa lažje in tako bolj razširjeno, odkrivanje tega pa težje in manj uspešno. Medtem ko lahko davčni organ pri negotovinskem poslovanju z vpogledom v transakcijski račun davčnega zavezanca preveri promet na podlagi denarnih prilivov, je nadzor pri gotovinskem poslovanju težji, saj ni verodostojnih kontrolnih bančnih podatkov o gotovinskih plačilih.

Za namene izvajanja svoje temeljne naloge, t.j. pravilne obdavčitve vseh zavezancev za davek na podlagi dejanskih obdavčljivih dohodkov, mora imeti davčni organ dostop do posameznih podatkov, ki so pomembni za določitev davčne obveznosti in za nadzor nad tem, ali so zavezanci za davek sporočili oziroma navedli pravilne podatke. V skladu z 10. členom Zakona o davčnem postopku (v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2) so zavezanci za davek dolžni dajati davčnemu organu resnične, pravilne in popolne podatke, ki jih ta potrebuje za pobiranje davka, kršitev teh obveznosti pa je sankcionirana z globo.

Poslovni subjekti, ki so na podlagi Zakona o gospodarskih družbah, Zakona o računovodstvu, Zakona o gospodarskih javnih službah, Zakona o društvih ali na podlagi drugega odstavka 31. člena ZDavP-2, in sicer na podlagi Pravilnika o poslovnih knjigah in drugih davčnih evidencah za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, dolžni voditi poslovne knjige in evidence, so jih v skladu s prvim odstavkom 31. člena ZDavP-2 dolžni voditi tudi za davčne namene.

ZDavP-2 hranjenje dokumentacije za davčne namene določa v 32. členu. S hrambo dokumentacije se zagotavljajo podatki za namene davčnega nadzora, v katerem davčni organ ugotavlja, ali davčni zavezanec pravilno izvaja oziroma upošteva zakone o obdavčenju in ZDavP-2 (prvi odstavek 32. člena). Dokumenti in evidence iz 31. člena ZDavP-2 se morajo hraniti v fizični oziroma elektronski obliki do poteka absolutnega zastaralnega roka pravice do izterjave davka, če ni s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju določeno kako drugače.

V skladu z ZDavP-2 se lahko zavezanci za davek prosto odločijo, ali bodo poslovne dokumente in evidence vodili v fizični ali elektronski obliki. Zavezanci, ki elektronsko obdelujejo podatke, so pri tem dolžni upoštevati pravila in zahteve, ki jih za davčne namene določa 38. člen ZDavP-2 (izdelava podatkov v določenem formatu, hramba, dostop itd.).

ZDavP-2 določa, da zavezanec za davek ne sme posedovati, proizvajalec oziroma dobavitelj računalniškega programa pa ne sme zagotavljati ali omogočiti uporabe računalniškega programa ali elektronske naprave, ki zavezancu za davek omogoča brisanje, popravljanje ali kakršnokoli spreminjanje izvirnega zapisa, shranjenega na napravi ali drugem mediju, brez hrambe prvotnih podatkov in vseh poznejših sprememb (osmi in deveti odstavek 38. člena ZDavP-2). Kršitev te obveznosti je sankcionirana z globo.

Z 38. členom ZDavP-2 se tako po eni strani zagotavlja lažje opravljanje davčnega nadzora nad zavezanci, ki elektronsko obdelujejo podatke, po drugi strani pa se zavezancem ozi možnosti za nepregledno poslovanje in prikrivanje obdavčljivih poslovnih dogodkov.

V postopkih davčnega nadzora nad izvajanjem 38. člena ZDavP-2 je bilo v obdobju od leta 2010 do 1. 7. 2013 ugotovljeno, da je pri naključnih izborih približno polovica zavezancev naknadno spreminjala postavke na izdanih računih (brisanje računov ali posameznih postavk na računu) in tako prirejala poslovne knjige. V letih 2010 in 2011 je bilo v gostinski dejavnosti pri 44,2 % gostincev ugotovljeno brisanje posameznih postavk računa ali računa v celoti, pri čemer so v svojih poslovnih knjigah izkazali 45,5 % manj prihodkov od prodanega blaga in storitev, kot so jih dejansko dosegli. V marcu in aprilu 2012 pa je bilo pri davčnih zavezancih, ki so uporabljali program istega proizvajalca, v povprečju ugotovljeno, da jih je med 70 in 80 % spreminjalo postavke na izdanih računih, in s tem je bilo v povprečju izbrisanega približno 50 % prometa.

Po dosedanjih ukrepih za boj proti sivi ekonomiji – sprememba osmega in devetega odstavka 38. člena ZDavP-2 – so se pri zavezancih za DDV v preučevanih dejavnostih pozitivni učinki v obliki povečane stopnje prostovoljnega plačevanja davčnih obveznosti pokazali že v drugi polovici leta 2013, ta trend pa se je nadaljeval tudi v letu 2014. Pri zavezancih v gostinski dejavnosti je bilo v drugi polovici leta 2013 obračunanega za 28 % več DDV-ja kot v enakem obdobju leta 2012, v vulkanizerski dejavnosti pa je bilo v zadnjem četrtletju 2013 obračunanega za 26 % več DDV-ja kot v enakem obdobju 2012. V prvem četrtletju 2014 je v 24 dejavnostih prišlo do povečanja neto učinka DDV-ja glede na enako obdobje 2013, in sicer skupno za 31,5 % oziroma 3,8 milijona evrov, v drugem četrtletju 2014 pa glede na enako obdobje 2013 za 7,3 % oziroma 647.506 evrov. Učinek dviga stopenj DDV s 1. julijem 2013 je pri tem izločen.

Sprememba zakonodaje se kaže tudi v povečanju stopnje prostovoljnega plačevanja drugih davčnih obveznosti, in sicer pri oddanih obračunih davka od dohodka pravnih oseb (obračunani davek v 28 preučevanih dejavnostih se je v letu 2013 povečal za 19,3 % oziroma 1 milijon evrov glede na leto 2012) in davka od dohodkov iz dejavnosti (akontacija dohodnine in dohodnina iz dejavnosti v 34 preučevanih dejavnostih pa sta se v letu 2013 povečali za 41,6 % oziroma 1,3 milijona evrov glede na leto 2012).

Glede na to, da lahko sklepamo, da obstaja enak vzorec prirejanja podatkov o izdanih računih in posledično prirejanja podatkov v poslovnih knjigah tudi pri poslovnih subjektih, ki pri gotovinskem poslovanju za izdajo računov ne uporabljajo računalniških programov in elektronskih naprav, ampak izdajajo ročno izpisane račune, lahko podobne pozitivne rezultate pričakujemo tudi od uveljavitve ukrepa, ki bo onemogočil naknadno spreminjanje podatkov o izdanih računih brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave in s tem prirejanje podatkov v poslovnih knjigah ter bo posledično privedel do povečanja obračunanih davkov in zmanjšanja obsega sive ekonomije.

Dosedanje analize FURS-a so pokazale nekatere prednosti in slabosti trenutne ureditve gotovinskega poslovanja zavezancev za davek. Na eni strani je natančno urejeno poslovanje zavezancev, ki elektronsko obdelujejo podatke, na drugi strani pa ostaja z vidika gotovinskega poslovanja nezadostno urejeno poslovanje zavezancev, ki dokumente in evidence vodijo v fizični obliki. Predpisi ne zahtevajo obvezne uporabe opreme za elektronsko obdelavo podatkov, ampak jo dopuščajo le kot možnost, zato predpisi o elektronski obdelavi podatkov ne vplivajo na zavezance, ki izdajajo račune brez uporabe računalniškega programa oziroma

elektronske naprave. Tako se zavezanci po veljavni ureditvi lahko izognejo strogim zakonskim določilom glede elektronske obdelave podatkov in lastnosti elektronske opreme, ki onemogoča naknadno spreminjanje podatkov o izdanih računih, s tem pa tudi prirejanje podatkov o prometu.

Zaradi zagotovitve enake obravnave vseh davčnih zavezancev, avtomatizacije davčnega nadzora in preprečevanja sive ekonomije ter spodbujanja lojalne konkurence med poslovnimi subjekti je treba zagotoviti transparentnost pri izdaji računov poslovnih subjektov v vseh primerih, ko to ne poteka z uporabo računalniških programov in elektronskih naprav, ampak se izda ročno izpisan račun. V vseh teh primerih bo tako poslovni subjekt, ki sicer uporablja računalniške programe in elektronsko napravo za izdajo računov, a izjemoma izda račun brez uporabe računalniškega programa in elektronske naprave (zaradi okvare programa ali elektronske naprave oziroma zaradi izpada električne energije), kot poslovni subjekt, ki pri poslovanju sploh ne uporablja računalniških programov in elektronskih naprav, lahko izdal račun samo z uporabo vezane knjige računov, ki jo bo potrdil FURS. Še naprej pa bodo veljale izjeme od obveznosti izdajanja računa, ki veljajo že po veljavnem zakonu, ki ureja davek na dodano vrednost (za kmete pavšaliste, ki dobavljajo kmetijske in gozdarske pridelke in storitve neposredno končnemu potrošniku, pri prodaji vozovnic, kart, žetonov v potniškem prometu, znamk, kolekov, vrednotnic in obrazcev v poštnem prometu, pri prodaji iz avtomatov. itd).

Predlog zakona določa, da se odločbe, s katerimi je določeno obročno plačevanje davka, vročajo z navadno vročitvijo. Odločbe o obročnem plačevanju davka po 101., 102. in 103. členu se bodo še vedno vročale z osebno vročitvijo.

Po predlogu zakona bo davčni organ pravnim osebam, samostojnim podjetnikom posameznikom in posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost, vročal dokumente prek informacijskega sistema Finančne uprave Republike Slovenije (portal eDavki), drugim davčnim zavezancem – fizičnim osebam pa jih bo tako vročal le, če se bodo prijavili v sistem elektronskega vročanja.

Elektronsko oddajanje obračunov prek portala eDavki je za pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, že obvezno. S predlogom se uredi, da bo tudi davčni organ prek tega portala zavezancem za davek (poslovnim subjektom), ki obračune že oddajajo tako, vročal dokumente. Davčni organ še ne more zagotoviti elektronskega vročanja prek portala eDavki za vse dokumente, zato bo vročal samo določene. Možnost elektronskega vročanja dokumentov bodo imeli tudi drugi davčni zavezanici – fizične osebe, če prek portala eDavki oddajo izjavo o elektronskem vročanju (obrazec eVročanje – POS).

Izvetja denarnih prejemkov, ki so izvzeti iz davčne izvršbe se usklajujejo z omejitvami, določenimi v Zakonu o izvršbi in zavarovanju. Predlagana uskladitev si prizadeva za poenostavitev postopkov za banke ali hranilnice, ki opravljajo davčno in civilno izvršbo na dolžnikova denarna sredstva.

Predlog zakona teži k zagotovitvi učinkovitega izvajanja sporazuma, ki dopolnjuje že obstoječo ureditev o sodelovanju med Republiko Slovenijo in Združenimi državami Amerike na področju izogibanja dvojnega obdavčevanja in preprečevanja davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja.

Združene države Amerike so uzakonile določbe, ki so splošno znane kot Zakon o spoštovanju

davčnih predpisov v zvezi z računi v tujini (FATCA – Foreign Account Tax Compliance Act) in za finančne institucije uvajajo poročanje v zvezi z nekaterimi računi. Vlada Republike Slovenije podpira glavni cilj FATCE, ki je izboljšanje spoštovanja davčnih predpisov, zato je Republika Slovenija z Združenimi državami Amerike 2. junija 2014 podpisala Sporazum o izboljšanju spoštovanja davčnih predpisov na mednarodni ravni in izvajanju FATCE (v nadaljnjem besedilu: sporazum), v katerem so podrobneje opredeljene obveznosti slovenskih finančnih institucij in Slovenije v zvezi z izvajanjem FATCE. Sporazum dopolnjuje ureditev o sodelovanju med Republiko Slovenijo in Združenimi državami Amerike na področju izogibanja dvojnega obdavčevanja dohodkov in premoženja ter izmenjave davčnih informacij. Slednja temelji na Konvenciji med Republiko Slovenijo in Združenimi državami Amerike o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, ki se na splošno uporablja od leta 2002 dalje.

Po zahtevah iz sporazuma bodo v Sloveniji finančne institucije dolžne poročati pristojnemu organu Slovenije informacije o finančnih računih strank, ki bodo opredeljene kot določene osebe Združenih držav Amerike. Te informacije pa bodo nato sporočene pristojnemu organu Združenih držav Amerike.

Predlog zakona ureja izvajanje sporazuma, ki je začel veljati 1. julija 2014 in je bil objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe, št. 8/14 (Uradni list Republike Slovenije, št. 49/14). Finančne institucije bodo informacije pristojnemu organu Slovenije prvič poročale v letu 2015, in sicer gre za informacije, ki se nanašajo na leto 2014. Zato je nujno, da so natančnejša pravila glede izvajanja sporazuma predpisana čim prej.

Z novim sistemom vrednotnic, urejenim v Zakonu o preprečevanju dela in zaposlovanju na črno (ZPDZC-1), se s 1. januarjem 2015, uvaja specifičen sistem plačevanja in določanja prispevkov za socialno varnost, ki je popolna novost, s čimer nastane problem upoštevanja prispevkov za socialno varnost pri izračunu akontacije dohodnine od dohodkov, doseženih z osebnim dopolnilnim delom, v primeru ko je izplačevalec dohodka plačnik davka.

Dohodek od osebnega dopolnilnega dela (v nadaljnjem besedilu: ODD) se v skladu z Zakonom o dohodnini (ZDoh-2) šteje za dohodek iz zaposlitve, in sicer za dohodek iz drugega pogodbenega razmerja. Davčna osnova od tega dohodka je vsak posamezni dohodek, zmanjšan med drugim tudi za obvezne prispevke za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačati delojemalec (oseba, ki opravlja osebno dopolnilno delo). S sistemom vrednotnic, urejenih v Zakonu o preprečevanju dela in zaposlovanju na črno, se, kot že navedeno zgoraj, uvaja specifičen sistem plačevanja in določanja prispevkov za socialno varnost, ki je popolna novost. Prispevki se plačujejo preko nakupa vrednotnice, pri čemer so določeni v pavšalnem znesku 9 evrov na vrednotnico, brez vezave na dejansko opravljeno ODD oziroma dosežen dohodek od ODD-ja.

Akontacijo dohodnine po sedaj veljavnem sistemu (285. člen ZDavP-2) od dohodka od ODD-ja izračuna:

- izplačevalec dohodka, če je pravna oseba ali fizična oseba, ki opravlja dejavnost, (plačnik davka) v obračunu davčnega odtegljaja ob izplačilu posameznega dohodka od ODD-ja ali
- davčni organ z odločbo na podlagi mesečne napovedi prejemnika dohodka od ODD-ja (izvajalca osebnega dopolnilnega dela).

V primeru, ko je dolžan akontacijo dohodnine izračunati plačnik davka v obračunu davčnega

odtegljaja (primer lahko glede na ZPDZC-1 nastane samo v primeru opravljanja ODD-ja iz tretjega odstavka 12. člena ZPDZC-1), nastane zaradi specifičnega sistema plačevanja in določanja prispevkov za socialno varnost v sistemu vrednotnic problem upoštevanja prispevkov za socialno varnost pri izračunu akontacije dohodnine. V primerih opravljanja ODD-ja na podlagi tretjega odstavka 12. člena ZPDZC-1 je v skladu z drugim odstavkom 30. člena ZPDZC, posameznik, ki opravlja ODD, namreč sam zavezanec za plačilo prispevka, plačnik davka pa ne razpolaga s podatkom o plačanih prispevkih, saj se ne obračunavajo oziroma določajo od posameznega dohodka ODD in jih ni dolžan on obračunati, niti podatka ne more pridobiti od prejemnika dohodka od ODD-ja (izvajalca ODD-ja), saj pavšalno določen znesek prispevkov ni vezan na posamezno izplačilo oziroma prejem dohodka od ODD-ja.

Navedena problematika se torej ne nanaša na vse zavezanke, ki bodo dosegali dohodke od ODD-ja, temveč samo na tiste, ki bodo sami zavezanci za prispevke, torej na osebe, ki bodo opravljale ODD v skladu s tretjim odstavkom 12. člena ZPDZC-1, in sicer le v primerih, ko bodo izplačevalci dohodka od ODD-ja subjekti, ki se sicer štejejo za plačnika davka. To bodo le posamezniki, ki izdelujejo izdelke domače in umetnostne obrti, druge izdelke, ki se izdelujejo na domu pretežno ročno ali po pretežno tradicionalnih postopkih in jih prodajajo, ali kadar nabirajo in prodajajo gozdne sadeže in zelišča¹. Navedeni zavezanci kupijo vrednotnico (s tem plačajo prispevke), ki velja za en koledarski mesec. To pomeni, da v davčnem letu maksimalno tak posamezni zavezanec kupi 12 vrednotnic, in s tem plača maksimalno za 108 evrov prispevkov letno.

Po podatkih pridobljenih od FURS je bilo za leto 2014 do sedaj evidentiranih 1.048 različnih izplačevalcev dohodkov od ODD-ja, ki so plačniki davka, pri čemer so izplačali dohodke od ODD-ja 3.161 različnim fizičnim osebam, izvajalcem ODD-ja.

V predlogu zakona se za rešitev navedene problematike predlaga, da se za dohodke od ODD-ja določi samo način izračuna akontacije dohodnine z odločbo davčnega organa na podlagi napovedi davčnega zavezanca (izvajalca ODD-ja). To pomeni, da se pri dohodkih od ODD-ja ukinja način izračuna akontacije dohodnine, ki jo izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj. Navedeni predlog za dohodke od ODD-ja, dosežene oziroma izplačane od oseb, ki se sicer ne štejejo za plačnike davka, glede na veljavno ureditev ne pomeni nobene spremembe v načinu izračuna akontacije dohodnine.

S predlogom zakona se usklajujejo izrazi z Zakonom o finančni upravi, zlasti v delu, ki se nanaša na opredelitev davčnega organa.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Glavni cilj predloga sprememb veljavne ureditve gotovinskega poslovanja je omejiti možnosti zlorab pri gotovinskem poslovanju poslovnih subjektov in zmanjšati obseg sive ekonomije v slovenskem gospodarskem prostoru ter s tem doseči večji obseg obračunanih in plačanih

¹ Posamezniki, ki bodo opravljali drugo ODD (ODD po prvem in drugem odstavku 12. člena ZPDZC-1), niso zavezanci za prispevke, temveč je zavezanec naročnik dela (prvi odstavek 30. člena ZPDZC-1), torej v teh primerih izvajalce ODD-ja (prejemnike dohodka od tega dela) prispevki ne bremenijo in posledično v skladu z ZDoh-2 ne zmanjšujejo davčne osnove izvajalca ODD-ja. Poleg navedenega pa se v primerih opravljanja ODD-ja v skladu s prvim in drugim odstavkom 12. člena ZPDZC-1, delo lahko opravlja le, če se ne opravlja za pravno osebo, tuj pravni subjekt ali samozaposleno osebo.

davkov. Ta cilj bo dosežen z uresničitvijo več delnih ciljev, in sicer z ureditvijo izdaje računov pri gotovinskem poslovanju na način, ki bo zagotavljal revizijsko sled in nespremenljivost podatkov pri vseh zavezancih za davek, tj. bodisi z uporabo računalniških programov oziroma elektronskih naprav z zakonsko določenimi lastnostmi bodisi z uporabo predpisanih prednatisnjenih in nato ročno izpolnjenih računov. S tem bodo doseženi posredni cilji preglednosti in sledljivosti gotovinskega poslovanja ter lažji in učinkovitejši nadzor davčnega organa nad ustvarjenim prometom in denarnimi tokovi poslovnih subjektov. Z uresničitvijo teh posrednih ciljev bo omogočena uresničitev drugega glavnega cilja, in sicer povečati učinkovitost davčnega organa in doseči večji obseg obračunanih in plačanih davkov.

Veljavna davčna zakonodaja davčnemu zavezancu – fizični osebi in poslovnemu subjektu omogoča številne možnosti obročnega plačila davka. Po predlogu zakona bo davčni organ odločbe o obročnem plačevanju davka vročal z navadno vročitvijo. Tako bo tudi za odločbe o obročnem plačevanju davka veljalo pravilo, ki velja za vse druge odločbe in sklepe ter druge dokumente, od katerih vročitve začne teči rok, razen odločb, sklepov in drugih dokumentov, ki se izdajo v postopku davčnega nadzora in v postopku davčne izvršbe, z navadno vročitvijo. Šteje se, da je vročitev opravljena 15. dan od dneva odpreme, če ZDavP-2 ne določa drugače. Če davčni zavezanec ne bo plačal davka v roku, mu bo davčni organ vročil odločbo z osebno vročitvijo. Predlog zasleduje ekonomičnost postopka davčnega organa, zagotavlja pravno varnost zavezanca za davek in ne gre v škodo materialne resnice. Odločbe o obročnem plačevanju davka po 101., 102. in 103. členu se bodo še vedno vročale z osebno vročitvijo.

Elektronsko oddajanje obračunov prek portala eDavki je za pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, že obvezno. S predlogom se uredi, da bo tudi davčni organ prek tega portala zavezancem za davek (poslovnim subjektom), ki obračune že oddajajo tako, vročal dokumente. Davčni organ še ne more zagotoviti elektronskega vročanja prek portala eDavki za vse dokumente, zato bo vročal samo določene. Ko bodo zagotovljene tehnične zmožnosti, pa bo v sistem elektronskega vročanja postopno dodajal še druge dokumente. Dokumenti, ki jih bo davčni organ vročal, bodo navedeni v pravilniku.

Možnost elektronskega vročanja dokumentov bodo imeli tudi drugi davčni zavezanci – fizične osebe, če prek portala eDavki oddajo izjavo o elektronskem vročanju (obrazec eVročanje – POS). Gre za prostovoljno vključitev v sistem eVročanja, ki velja do preklica. S predlaganim načinom vročanja se teži k temu, da se fizičnim osebam, ki obrazce že oddajajo prek sistema eDavki, čeprav tega niso dolžne storiti, omogoči prejemanje dokumentov v elektronski obliki, pa tudi, da se v sistem eVročanja privabi tudi fizične osebe, ki še ne uporabljajo portala eDavki.

Temeljni cilj tega predloga, ki ureja elektronsko vročanje in s tem razširja možnosti elektronskega poslovanja organa, je povečanje učinkovitosti delovanja davčnega organa, predvsem pa prihranek stroškov pošiljanja. Predlagane spremembe ne posegajo bistveno v sistem vročanja. Predlagano elektronsko vročanje je pravno enakovredno vročanju z drugimi načini vročanja (na primer po pošti).

Izvetja denarnih prejemkov, ki so izvzeti iz davčne izvršbe se usklajujejo z omejitvami, določenimi v Zakonu o izvršbi in zavarovanju. Predlagana uskladitev si prizadeva za poenostavitev postopkov za banke ali hranilnice, ki opravljajo davčno in civilno izvršbo na dolžnikova denarna sredstva.

Cilj predloga zakona je zagotoviti učinkovito izvajanje sporazuma, ki dopolnjuje trenutno ureditev o sodelovanju med Republiko Slovenijo in Združenimi državami Amerike na področju

izogibanja dvojnega obdavčevanja in preprečevanja davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja.

S sistemom vrednotnic, urejenim v Zakonu o preprečevanju dela in zaposlovanju na črno, se uvaja specifičen sistem plačevanja in določanja prispevkov za socialno varnost, ki je popolna novost. V predlogu zakona se za dohodke od ODD-ja uredi samo način izračuna akontacije dohodnine z odločbo davčnega organa na podlagi napovedi davčnega zavezanca (izvajalca ODD-ja), s čimer se omogoči izračun akontacije dohodnine od davčne osnove, kot je določena z zakonom, ki ureja dohodnino, tudi za osebe, ki bodo opravljale ODD v skladu s tretjim odstavkom 12. člena ZPDZC-1.

2.2 Načela

Zakon temelji na načelih, iz katerih izhaja že veljavni zakon. Ta načela so:

- načelo zakonitosti,
- načelo usklajenosti pravnega reda s pravom Evropske unije,
- načelo materialne resnice,
- načelo sorazmernosti,
- načelo gotovosti, seznanjenosti in pomoči,
- načelo tajnosti podatkov,
- načelo zakonitega in pravočasnega izpolnjevanja ter plačevanja davčnih obveznosti,
- načelo dolžnosti dajanja podatkov.

Za predlog zakona v delu, ki se nanaša na FATCO, sta ključni načelo materialne resnice in načelo dolžnosti dajanja podatkov, saj mehanizem izmenjave davčnih informacij zagotavlja popolnejši zajem podatkov, ki so pomembni za obdavčitev, in oseb, ki dosegajo obdavčljive dohodke v tujini. S tem se davčno breme pravičneje porazdeli v skladu z načelom obdavčitve rezidentov po svetovnem dohodku. To načelo je bistveno tudi za predlog, ki ureja gotovinsko poslovanje.

2.3 Poglavitne rešitve

Poglavitne rešitve lahko strnemo v naslednje vsebinske sklope:

- a) gotovinsko poslovanje – določitev obveznosti izdaje ročno izpisanih računov pri gotovinskem poslovanju z uporabo vezane knjige računov,
- b) navadno in elektronsko vročanje,
- c) davčna izvršba,
- č) izvajanje sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Združenih držav Amerike o izboljšanju spoštovanja davčnih predpisov na mednarodni ravni in izvajanju FATCE,
- d) določitev načina izračuna akontacije dohodnine od dohodka od ODD-ja zaprimer, ko bi akontacijo dohodnine moral izračunati plačnik davka in
- e) kazenske sankcije za kršitev obveznosti, določene s tem zakonom.

S predlogom zakona se usklajujejo tudi izrazi z Zakonom o finančni upravi, zlasti v delu, ki se nanaša na opredelitev davčnega organa.

- a) Gotovinsko poslovanje – določitev obveznosti izdaje računov brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave pri gotovinskem poslovanju z uporabo vezane knjige računov

Pogoj za obračun in odmero davka od dejansko ustvarjenega obdavčljivega prometa in dohodka poslovnih subjektov je dosledna izdaja računov za opravljen promet blaga in storitev ter evidentiranje resničnih podatkov o opravljenem prometu v poslovnih knjigah in

evidencah. Da bi to zagotovili v čim večji možni meri in s tem omejili neevidentirano gotovinsko poslovanje, obenem pa omogočili učinkovitejše izvajanje nalog davčnega organa, se uvajajo nova pravila v zvezi z izdajo računov brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave poslovnih subjektov. Po veljavni ureditvi namreč lahko zavezanci za davek sami določajo način izdajanja računov in se odločajo o tem, ali bodo za izdajo računov uporabljali računalniške programe in elektronske naprave ali ne. V primeru izdaje računov brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave se prav tako lahko samostojno odločajo o obliki izdanih računov – v zakonu, ki ureja davek na dodano vrednost, so predpisani le obvezni podatki na računu. Ureditev v 38. členu ZDavP-2 že zagotavlja evidentiranje resničnih podatkov o izdanih računih v poslovnih knjigah in evidencah ter izpis vseh sprememb izvornih podatkov pri zavezancih, ki uporabljajo računalniške programe in elektronske naprave.

Pri zavezancih za davek, ki izdajajo račune brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave, bo enakovredna ureditev uvedena s tem predlogom zakona. Ti zavezanci bodo morali za izdajo računov uporabljati račune oziroma obrazce računov iz vezane knjige računov, ki jih bodo pridobili v prosti prodaji, pred njihovo uporabo pa jih bo potrdil davčni organ. Vezana knjiga računov bo vsebovala določeno število v knjigo vezanih računov, ki bodo predhodno natisnjeni, oštevilčeni in evidentirani pri davčnem organu. Davčni organ bo vodil evidenco o izdanih vezanih knjigah računov po posameznem izdajatelju in evidenco o potrjenih vezanih knjigah računov po posameznem zavezancu. Tako bo zagotovljena večja sledljivost pri izdanih računih brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave pri gotovinskem poslovanju.

Vezano knjigo računov, ki jo potrdi davčni organ, bo moral za izdajo računov uporabiti tudi vsak zavezanec za davek, ko izdaja računov z uporabo računalniških programov oziroma elektronske naprave ne bo mogoča zaradi okvare računalniškega programa ali elektronske naprave oziroma zaradi izpada električne energije.

Izjema pri obveznosti izdajanja računov, določena s predlogom zakona, sledi ureditvi, določeni v zakonu, ki ureja davek na dodano vrednost.

Predlog zakona določa globe za kršitve obveznosti zavezancev v zvezi z izdajo računov brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave pri gotovinskem poslovanju in globe za kršitve v zvezi z izdajo vezanih knjig računov.

b) Navadno in elektronsko vročanje

Predlog zakona določa, da se odločbe, s katerimi je določeno obročno plačevanje davka, vročajo z navadno vročitvijo. Po predlogu zakona bo davčni organ odločbe o obročnem plačevanju davka, tako kot velja že za vse druge odločbe (med katerimi so tudi odločbe o odlogu plačila davka) in sklepe ter druge dokumente, od katerih vročitve začne teči rok, razen odločb, sklepov in drugih dokumentov, ki se izdajo v postopku davčnega nadzora in v postopku davčne izvršbe, vročal z navadno vročitvijo. Šteje se, da je vročitev opravljena 15. dan od dneva odpreme, če ZDavP-2 ne določa drugače (prvi odstavek 85. člena).

Elektronsko vročanje prek portala eDavki bo veljalo za določene zavezance davčnega organa v davčnih postopkih (posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, samostojne podjetnike posameznike in pravne osebe), ne pa tudi za stranke v drugih upravnih postopkih (npr. stranke, zoper katere davčni organ izterjuje nedavčne obveznosti). Elektronsko

oddajanje obračunov prek portala eDavki je za pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, že obvezno. Na podlagi predlagane spremembe bo FURS pravnim osebam, samostojnim podjetnikom posameznikom ter posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost in so dolžni predlagati obračune davkov v elektronski obliki prek portala eDavki, vročal dokumente prek tega portala.

Davčni organ bo elektronsko vročal dokumente tudi drugim davčnim zavezancem – fizičnim osebam, če bodo prek portala eDavki oddali izjavo o elektronskem vročanju (obrazec eVročanje – POS). Gre za prostovoljno vključitev v sistem eVročanja, ki velja do preklica. S predlaganim načinom vročanja se teži k temu, da se fizičnim osebam, ki že oddajajo obrazce prek sistema eDavki, čeprav tega niso dolžne storiti, omogoči prejemanje dokumentov v elektronski obliki, pa tudi, da se v sistem eVročanja privabi tudi fizične osebe, ki še ne uporabljajo omenjenega portala.

c) Davčna izvršba

Izvetja denarnih prejemkov, ki so izvzeti iz davčne izvršbe se usklajujejo z omejitvami, določenimi v Zakonu o izvršbi in zavarovanju. Predlagana uskladitev si prizadeva za poenostavitev postopkov za banke ali hranilnice, ki opravljajo davčno in civilno izvršbo na dolžnikova denarna sredstva.

č) Izvajanje sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Združenih držav Amerike o izboljšanju spoštovanja davčnih predpisov na mednarodni ravni in izvajanju FATCE

V predlogu zakona se urejajo obveznosti finančnih institucij Slovenije, kot izhajajo iz sporazuma, v odnosu do pristojnega organa Slovenije ter določajo mehanizmi za zagotavljanje teh obveznosti in nadzora v zvezi z njimi.

Tako se v predlogu zakona določa postopke dolžne skrbnosti, obveznost identifikacije računov ter zbiranja in poročanja informacij davčnemu organu. Določa se pristojni organ za izmenjavo informacij po sporazumu, in sicer Finančna uprava Republike Slovenije.

d) Določitev načina izračuna akontacije dohodnine od dohodka od ODD-ja za primer, ko bi akontacijo dohodnine moral izračunati plačnik davka

V predlogu zakona se za dohodke od ODD-ja tudi za primer, ko bi bil dolžan akontacijo dohodnine izračunati plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja, določi način izračuna akontacije dohodnine z odločbo davčnega organa na podlagi napovedi davčnega zavezanca (izvajalca ODD-ja). S tem se reši problem upoštevanja prispevkov za socialno varnost pri izračunu akontacije dohodnine, ki nastane zaradi specifičnega sistema plačevanja in določanja prispevkov za socialno varnost v sistemu vrednotnic. Plačnik davka namreč ne razpolaga s podatkom o plačanih prispevkih, saj se ne obračunavajo oziroma določajo od posameznega dohodka ODD-ja in jih ni dolžan on obračunati, niti podatka ne more pridobiti od prejemnika dohodka od ODD-ja (izvajalca ODD-ja), saj pavšalno določen znesek prispevkov ni vezan na posamezno izplačilo oziroma prejem dohodka od ODD-ja.

S tem odstopamo od sedaj veljavnega sistema, po katerem akontacijo obračuna in odtegne plačnik davka (izplačevalec pravna oseba ali fizična oseba, ki opravlja dejavnost) ob izplačilu dohodka, izvajalec osebnega ODD-ja (izdelovalci izdelkov domače in umetnosti obrti, nabiralci gob in gozdnih sadežev, ...) pa nima obveznosti z napovedovanjem dohodkov FURS. S

predlogom se obveznost plačnika prenese na izvajalca ODD-ja, s tem se izenači vse izvajalce ODD-ja, izplačevalca dohodka pa razbremeni obračunavanja in plačevanja akontacije dohodnine ob izplačilu. S tem ne izgubi kontrolnega mehanizma preko izplačevalca dohodka, saj bo v tem primeru moral izplačevalec tega dohodka, ki bo pravna oseba ali fizična oseba, ki opravlja dejavnost, avtomatično dostavljati podatke po 337. členu ZDavP-2. Navedeno bo zahtevalo ustrezno prilagoditev pravilnika o dostavi podatkov in programsko podporo na FURS.

Navedeni predlog pomeni tudi možnost priznavanja prispevkov za socialno varnost že pri izračunu akontacije dohodnine, kar zagotavlja enako obravnavo rezidentov in nerezidentov pri določanju davčne osnove. Nadalje, predlog zasleduje enako obravnavo vseh oseb, ki opravljajo ODD z vidika načina izračuna akontacije dohodnine, kar bi posledično omogočilo ukinitve poročanja dohodkov od ODD-ja po ZPDZC-1 za namene preverjanja dohodkovnega pogoja za opravljanje ODD, kar za izvajalce ODD-ja lahko pomeni tudi administrativno poenostavitev.

- e) Urejajo se tudi prekrškovne določbe zaradi kršitev obveznosti iz tega zakona (kršitve v zvezi z obveznostjo nakazovanja na transakcijske račune, ne izdajo računa z uporabo računa iz vezane knjige računov, izvajanjem sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Združenih držav Amerike o izboljšanju spoštovanja davčnih predpisov na mednarodni ravni in izvajanju FATCE ter gotovinskega poslovanja).

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

a) Gotovinsko poslovanje

Predlog zakona bo imel neposredne pozitivne posledice za državni proračun in posredne za druga javnofinančna sredstva. Pričakuje se, da bodo predlagane rešitve omejile možnost izogibanja plačilu davkov pri gotovinskem poslovanju in bo zato ukrepanje zoper primere sive ekonomije učinkovitejše, obseg pobranih dajatev za vse javnofinančne blagajne pa večji.

Pri fizičnih osebah, ki opravljajo storitvene dejavnosti, ki so tvegane za poslovanje z gotovino, in so zavezanci za DDV, bi ob predpostavki, da bodo sprejeti ukrepi povečali neto učinek iz naslova DDV-ja za približno 10 %, to pomenilo 3,7 milijona evrov več plačanega DDV-ja na letni ravni. Ob predpostavki, da od ugotovljenega dobička v teh dejavnostih zavezanci v povprečju plačajo 13 % davka ter da bodo ukrepi za obvladovanje sive ekonomije povečali ta učinek za 10 %, se ocenjuje, da bodo prihodki iz naslova obdavčitve dohodka pravnih in fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost, približno 1,3 milijona evrov, skupaj s finančnim učinkom pri DDV-ju torej 5 milijonov evrov.

b) FATCA

Predlog zakona ne bo imel neposrednih finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva. Pričakovati je sicer, da bo Slovenija na podlagi sporazuma pridobila večje število informacij o dohodkih slovenskih rezidentov, ki so doseženi v Združenih državah Amerike, kot je obseg tovrstne izmenjave po sporazumu o izogibanju dvojnemu obdavčevanju, vendar bodo učinki za državni proračun in druge javnofinančne blagajne iz tega naslova lahko zgolj posredni.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Pri tem pa pripravljen predlog zakona predvideva tudi določene stroške Finančne uprave RS, in sicer strošek nadgradnje informacijske podpore Finančne uprave RS zaradi elektronskega vročanja, uveljavitve sistema FATCA in potrditve in evidentiranja izdanih in potrjenih vezanih knjig računov v skupni ocenjeni višini 234.000 evrov, pri čemer pa je treba upoštevati še prihranke v zvezi z navadnim in elektronskim vročanjem.

Predvidena finančna sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v državnem proračunu v okviru finančnega načrta Finančne uprave RS na proračunski postavki 2848.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Gotovinsko poslovanje

1. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

V skladu z Direktivo Sveta 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost velja enakovredna obravnava elektronskih in papirnih računov. Račun, izdan v kateri koli obliki (elektronski ali papirni), mora zagotavljati pristnost izvora, celovitost vsebine in čitljivost računa od trenutka izdaje do konca obdobja hrambe. To se lahko doseže s postopki za nadzor poslovanja, ki zagotavljajo zanesljivo revizijsko sled med računom in dobavo ter zagotovijo identiteto dobavitelja ali izdajatelja računa (pristnost izvora), nespremenjene podatke vsebine računa (celovitost vsebine) in čitljivost računa tako za papirne kot elektronske oblike. Poleg postopkov za nadzor poslovanja se lahko pristnost izvora in celovitost vsebine elektronskih računov zagotovita tudi z naprednimi elektronskimi podpisi, ki temeljijo na kvalificiranem potrdilu in so narejeni z napravo za varno podpisovanje, ali elektronsko izmenjavo podatkov (EDI). Z njimi lahko podjetja jamčijo pristnost izvora in celovitost vsebine, s tem pa je zagotovljena pravna varnost. Vendar so to samo primeri, zato se lahko uporabljajo tudi druge tehnologije ali postopki.

Skupina držav članic je na tem področju sprejela strožjo ureditev, s katero pri poslovanju z gotovino zahteva uporabo zanesljivih elektronskih registrskih blagajn in računalniških programov, s katerimi želi preprečevati naknadno spreminjanje podatkov brez hrambe izvornih podatkov o prometu zavezancev.

Druga skupina držav članic pa opisanih sistemov zanesljivih registrskih blagajn ne podpira, ampak predpisuje temeljna načela poslovanja, po katerih morajo biti vsi poslovni dogodki pravilno evidentirani, pri tem pa ni predpisan zgolj en način oziroma tehnologija, ki jo davčni zavezanec uporablja, ampak ima možnost izbire. Za pravilnost in zanesljivost podatkov o poslovanju je odgovoren davčni zavezanec, ki samostojno izbira med različnimi postopki, s katerimi zagotavlja pristnost izvora, celovitost vsebine in čitljivost podatkov.

2. Ureditev v drugih državah članicah

Irska ureditev ne predpisuje obvezne uporabe zanesljive registrske blagajne, ampak smejo zavezanci izdajati tudi ročno izpisane račune in evidence o gotovinskem poslovanju voditi v

papirni obliki.

V Nemčiji so predpisana temeljna načela poslovanja, po katerih morajo biti vsi poslovni dogodki pravilno evidentirani, pri tem pa ni predpisana tehnologija, ki jo davčni zavezanec uporablja. Za pravilnost podatkov je odgovoren davčni zavezanec.

Na Švedskem so zanesljive registrske blagajne pri davčnih zavezancih, ki poslujejo z gotovino obvezne od začetka leta 2010, izvzeta pa so večja podjetja, za katera je davčna uprava ugotovila, da imajo dovolj dober sistem notranjih kontrol, ter zavezanci z letnim gotovinskim prometom do približno 18.600 evrov.

Hrvaška je leta 2012 sprejela Zakon o fiskalizaciji v prometu z gotovino, s katerim je uvedla sklop ukrepov za učinkovit nadzor nad prometom blaga in storitev, za katerega zavezanci za fiskalizacijo prejmejo plačilo v gotovini, ter za preprečevanje davčnih utaj iz naslova tega prometa. Bistveni ukrep novega zakona je uvedba procesa fiskalizacije oziroma elektronske overitve računov pri hrvaški davčni upravi. Zavezanci za fiskalizacijo so zavezanci za davek od dohodka iz dejavnosti in zavezanci za davek od dobička, razen izjem, ki jih opredeljuje zakon, in izpolnjujejo predpisane kriterije glede na dejavnost (obrt, kmetijska in gozdarska dejavnost), višino letnega prometa (ne presegajo zakonsko določene zgornje meje, ki je različna po posameznih dejavnostih), niso zavezanci za DDV, nimajo ločenih poslovnih enot ali proizvodnih obratov ter se ne ukvarjajo z dejavnostjo gostinstva ali trgovine. Navedene izjeme – in v primeru okvare elektronske naprave, nemožnosti vzpostavitve povezave z davčno upravo ali izpada električne energije tudi preostali zavezanci za fiskalizacijo – lahko izdajajo ročno izpisane račune iz vezane knjige računov, ki jih je potrdil davčni organ. Nov sistem tako ureja preglednejše gotovinsko poslovanje v primeru izdaje elektronskih in tudi ročno izpisanih računov ter učinkovit nadzor Davčne uprave Republike Hrvaške nad kršitvami pri gotovinskem poslovanju.

FATCA

1. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Splošno

Doslej so sporazum FATCA z Združenimi državami Amerike podpisale ali se glede tega vsaj okvirno dogovorile že številne države. Med njimi so pravzaprav vse države v soseščini Slovenije in večina držav članic Evropske unije. Način podrobnejše določitve izvajanja določb sporazuma v nacionalni zakonodaji je v posamezni državi odvisen tako od vrste sporazuma (IGA 1 ali IGA 2) kot tudi od notranje ustavnopravne ureditve. Posamezne države so zato k predpisovanju izpolnjevanja obveznosti iz sporazuma pristopile zelo različno. Medtem ko so nekatere države, ki so sporazum podpisale med prvimi, ustrezne predpise že izdale, pa številne izmed njih le-te še pripravljajo.

V Nemčiji, ki je bila ena od prvih podpisnic FATCE z Združenimi državami Amerike, je pristojnost Zveznega ministrstva za finance za izmenjavo informacij po tem sporazumu na splošno podana v 117.c členu nemškega davčnega zakonika. Na podlagi tega je bila julija letos izdana posebna uredba, ki podrobneje ureja implementacijo obveznosti po FATCI.

V Združenem kraljestvu Velike Britanije in Severne Irske, ki je kot prva država podpisala FATCO z Združenimi državami Amerike v septembru 2012, je bila pristojnost finančnega ministrstva glede izvajanja sporazuma na splošno določena s klavzulo 222 v Finančnem zakonu iz leta 2013. Na podlagi tega je ministrstvo pripravilo posebno uredbo, ki je začela veljati 30. junija 2014.

Na Irskem, ki je bila prav tako ena od prvih podpisnic FATCE z Združenimi državami Amerike, je bila pristojnost davčne uprave glede izvajanja sporazuma podrobneje določena z oddelkom 32 v Finančnem zakonu iz leta 2013. Na podlagi tega je davčna uprava pripravila posebno uredbo, ki je začela veljati 1. julija 2014.

2. Prikaz prilagojenosti predlagane ureditve v pravu EU:

V Evropski uniji se avtomatična izmenjava informacij za davčne namene lahko izvaja na podlagi Direktive Sveta 2011/16/EU o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja (DAC), Direktive Sveta 2003/48/ES o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (OD) ter na podlagi bilateralnih konvencij o izogibanju dvojnega obdavčevanja in/ali Konvencije SE/OECD o medsebojni upravnici pomoči pri davčnih zadevah.

Ameriška zakonodaja FATCA je pripeljala do začetka dela za pripravo novega mednarodnega standarda o (avtomatični) izmenjavi informacij o finančnih računih v okviru OECD-ja.

Temu trendu je sledila tudi Evropska unija. Tako je Evropska komisija junija 2013 Evropskemu svetu poslala v obravnavo predlog spremembe DAC-a, ki se nanaša na razširitev obvezne avtomatične izmenjave podatkov. Cilj revidiranega DAC-a je razširitev avtomatične izmenjave podatkov v Evropski uniji po vzoru zakonodaje FATCA oziroma enotnega standarda poročanja – CRS, ki ga je Svet OECD-ja sprejel junija letos, jeseni pa je celoten paket CRS sprejela skupina voditeljev G20.

Zaradi znižanja stroškov in administrativnih bremen je tako za finančne institucije kot tudi za države članice Evropske unije ključno, da bo razširjena avtomatična izmenjava znotraj Evropske unije skladna z mednarodnim razvojem na tem področju – torej tako z zakonodajo FATCA kot z globalnim standardom, zato je slednji v celoti povzet v revidiranem DAC-u, ki je bil 14. 10. 2014 sprejet na Svetu za gospodarstvo in finance – ECOFIN.

3. Prikaz prilagojenosti predlagane ureditve v pravu EU:

Predlog zakona ni povezan s pravom Evropske unije.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) V postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov

Gotovinsko poslovanje

Predlog zakona uvaja nove naloge davčnega organa v zvezi z izdajo vezanih knjig računov, vodenjem dveh novih evidenc. Vezane knjige računov bo lahko izdal vsak poslovni subjekt, ki bo pri Finančnem uradu republike Slovenije pridobil identifikacijsko oznako za namene izdaje, poslovni subjekti pa bodo vezane knjige računov lahko pridobili v prosti prodaji na trgu, pred prvo uporabo pa jih bodo morali potrditi pri Finančnem uradu Republike Slovenije. FURS bo o izdanih in potrjenih vezanih knjig računov vodil dve ločeni evidenci. Te naloge pomenijo nekoliko večjo administrativno obremenitev davčnega organa, vendar mu po drugi strani omogočajo pregled nad vsemi izdanimi vezanimi knjigami računov, ki so na trgu in pregled nad zavezanci, ki poslujejo gotovinsko in izdajajo račune brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave, s tem pa prikažejo podatke za učinkovitejše načrtovanje ciljanih nadzorov. Obvezna uporaba vezanih knjig računov za izdajanje računov pri gotovinskem

poslovanju bo močno povečala preglednost gotovinskega poslovanja zavezancev za davek, ki za izdajo računov ne uporabljajo računalniških programov in elektronskih naprav. To bo davčnemu organu omogočilo večjo učinkovitost pri izvajanju nadzora in finančnih preiskav, pri pobiranju davkov in drugih javnih dajatev ter opravljanju davčne izvršbe. Povečanje administrativnih obremenitev, ki jih prinaša predlog zakona, je sorazmeren s koristmi, ki jih za izvajanje svojih temeljnih nalog lahko pričakuje davčni organ.

Elektronsko vročanje

Elektronsko vročanje preko portala eDavki bo veljalo za določene zavezance davčnega organa v davčnih postopkih (posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, samostojne podjetnike posameznike in pravne osebe), ne pa tudi za stranke v drugih upravnih postopkih (na primer stranke, zoper katere davčni organ izterjuje nedavčne obveznosti). Elektronsko oddajanje obračunov preko portala eDavki je za pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost že obvezno.

FATCA

FURS bo po predlogu zakona IRS posredoval informacije, ki jih bo pridobil od finančnih institucij, ki so zavezane k poročanju skladno s sporazumom.

b) Pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov

Gotovinsko poslovanje

Predlog zakona prinaša določene spremembe v razmerju do javne uprave za vse poslovne subjekte, ki poslujejo z gotovino. Zavezanci, ki elektronsko obdelujejo podatke, bodo morali v primeru okvare računalniškega programa ali elektronske naprave oziroma v primeru izpada električne energije pri davčnem organu potrditi vezano knjigo računov in pri tem predložiti podatke za vpis v evidenco izdanih vezanih knjig računov. Ostali poslovni subjekti, ki poslujejo gotovinsko, bodo lahko izdajali račune iz vezane knjige računov pri svojem rednem oziroma občasnem poslovanju, vendar pa je to povezano z nekoliko večjo administrativno obremenitvijo, saj bodo morali izvesti potrditev vezane knjige računov pri FURS. To obremenitev bodo lahko zmanjšali tako, da bodo istočasno potrdili več vezanih knjig računov v skladu z lastno oceno potrebnega števila računov za določeno prihodnje poslovno obdobje. Po drugi strani pa bo izdaja računov v skladu z določbami pomenila večjo preglednost gotovinskega poslovanja pri vseh zavezancih in večjo enakopravnost pri davčni obravnavi. Tak način izdaje računov bo prinesel tudi večjo pravno varnost subjektov na trgu.

Elektronsko vročanje

Zavezancem za davek (posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost, samostojnim podjetnikom posameznikom in pravnim osebam) za elektronsko vročanje dokumentov ni treba dati nobene prijave.

Davčni organ bo elektronsko vročal dokumente tudi drugim davčnim zavezancem – fizičnim osebam, če bodo oddali preko portala eDavki izjavo o elektronskem vročanju (obrazec eVročanje – POS). Gre za prostovoljno vključitev v sistem eVročanja in velja do preklica. S predlaganim načinom vročanja se zasleduje, da se fizičnim osebam, ki že oddajajo obrazce preko sistema eDavki, čeprav niso dolžne, omogoči prejemanje dokumentov v elektronski obliki, kot tudi, da se v sistem eVročanja, privabi tudi fizične osebe, ki še ne uporabljajo portala eDavki.

FATCA

Finančne institucije morajo že po veljavnih davčnih predpisih poročati pristojnemu organu za namen odmere davkov v Sloveniji in tujini (tudi za namen mednarodne izmenjave podatkov). S predlogom zakona se poročanje razširja še na poročanje informacij o računih, ki so identificirani kot računi, o katerih se poroča skladno s sporazumom.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

/

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

Gotovinsko poslovanje

Po predlogu zakona bodo morali vsi poslovni subjekti, ki izdajajo račune brez uporabe računalniških programov oziroma elektronskih naprav za izdajo računov uporabljati vezano knjigo računov, ki jo bodo morali pridobiti v prosti prodaji in potrditi pri davčnem organu. Ti zavezanci so že posedaj veljavni ureditvi za izdajo računov uporabljali paragonske bloke, ki si jih kupili v prosti prodaji na trgu, Uvedba vezane knjige računov tako za poslovne subjekte ne pomeni novega oziroma dodatnega stroška, ampak zgolj poenotenje oblike izdanih računov pri vseh poslovnih subjektih, ki prejemajo plačila v gotovini. Potrditev vezane knjige pri Finančni upravi Republike Slovenije bo za zavezance brezplačna, pomeni pa določeno administrativno breme. Predlagana nova ureditev tako ne predstavlja bistvenega povečanja obremenitev za gospodarstvo.

Poleg bremen za gospodarstvo bo predlog zakona prinesel številne pozitivne posledice, in sicer preglednost poslovanja, enakopravno obdavčitev poslovnih subjektov, lojalno konkurenco, ki temelji na konkurenčnih prednostih poslovnih subjektov, in ne na prednostih iz naslova nespoštovanja davčnih predpisov in neplačevanja davčnih obveznosti, zmanjšanje potrebe po dodatni davčni obremenitvi zavezancev za davek, ki spoštujejo pravni red, večjo pravno varnost subjektov, ki v poslovnih transakcijah nastopajo kot kupci oziroma plačniki, in večje zaupanje v pravo, državo in njene institucije.

Elektronsko vročanje

S predlogom se omogoči zavezancem za davek - poslovnim subjektom, ki že elektronsko oddajajo obračune prek portala eDavki, prejemanje dokumentov v elektronski obliki. Zavezancem za davek ne bo treba dajati nobene izjave za prejemanje dokumentov. Dokument davčnega organa bo odložen v portal eDavki. Zavezanec za davek bo prejel tudi informativno sporočilo na ta portal in na elektronski naslov, s katerim se sporoči, da ima 15 dni časa za prevzem dokumenta.

Davčna izvršba

Izvetja denarnih prejemkov, ki so izvzeti iz davčne izvršbe se usklajujejo z omejitvami, določenimi v Zakonu o izvršbi in zavarovanju. Predlagana uskladitev poenostavlja postopke za banke ali hranilnice, ki opravljajo davčno in civilno izvršbo na dolžnikova denarna sredstva.

FATCA

Za finančne institucije iz Slovenije, ki želijo poslovati na ameriškem trgu oziroma odpirati in voditi račune za osebe iz Združenih držav Amerike, po sporazumu ne bodo veljali odtegljaji od plačil po oddelku 1471 Zakonika o notranjih prihodkih Združenih držav Amerike (tj. posebni 30-odstotni davčni odtegljaj), če bodo izpolnjevale svoje obveznosti kot poročevalske finančne institucije Slovenije, kot je določeno s sporazumom in tem predlogom zakona. Tako se

zagotavlja konkurenčne pogoje za poslovanje finančnih institucij iz Slovenije v primerjavi s finančnimi institucijami iz drugih držav, in sicer glede na obveznosti, ki izhajajo iz zakonodaje FATCA, sprejete v Združenih državah Amerike.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju/

/

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

/

6.6 Presoja posledic za druga področja

/

6.7. Izvajanje sprejetega predpisa

- a) Predstavitev sprejetega zakona

Za izvajanje zakona je pristojen FURS, ki bo o načinu izvajanja tega zakona tudi poskrbel za pravočasno obveščanje davčnih zavezancev.

- b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Izvajanje zakona spremljata Ministrstvo za finance in FURS, skladno s svojimi pristojnostmi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona

- spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen predlog je bil dvakrat objavljen na: http://www.mf.gov.si/si/delovna_podrocja/davki_in_carine/predlogi_predpisov/;
- čas trajanja javne predstavitve, v katerem je bilo mogoče sporočiti mnenja, predloge in pripombe 22. 9. 2014 do 6. 10. 2014 in 24. 10. do 31. 10. 2014
- datum in kraj morebitne javne obravnave ali druge oblike sodelovanja,
- seznam subjektov, ki so sodelovali (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte), Obrtnopodjetniška zbornica in Pošta Slovenije (v zvezi z določbo, ki ureja izdajo ročno izpisanih računov pri gotovinskem poslovanju), Združenje bank Slovenije, Banka Slovenije, Združenje družb za upravljanje investicijskih skladov - GIZ, Združenje članov borze vrednostnih papirjev – GIZ, in Slovensko zavarovalno združenje (v zvezi z izvajanje mednarodne pogodbe o izboljšanju spoštovanja davčnih predpisov na mednarodni ravni in izvajanje FATCE)
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti, bistvene pripombe in predlogi so bili upoštevani.
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti, ki niso bili upoštevani, in razlogi za neupoštevanje./

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- dr. Dušan Mramor, minister za finance
- mag. Mateja Vraničar, državna sekretarka
- mag. Irena Popovič, generalna direktorica Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov, Ministrstvo za finance
- Martina Verbančič, vodja Sektorja za splošne davčne zadeve in analize, Ministrstvo za finance
- Mitja Brezovnik, vodja Sektorja za sistem posredne obdavčitve in carinski sistem, Ministrstvo za finance

I. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU in 40/14 – ZIN-B) se v tretjem odstavku 2. člena besedilo »zakonom, ki ureja davčno službo, zakonom, ki ureja carinsko službo«, v prvem odstavku 3. člena se besedilo »zakonom, ki ureja davčno in carinsko službo«, v prvem odstavku 4. člena se besedilo »zakonu, ki ureja davčno oziroma carinsko službo«, v prvem odstavku 33. člena se besedilo »zakonom, ki ureja davčni register«, v 1. točki drugega odstavka 39. člena se besedilo »zakonom, ki ureja davčno oziroma carinsko službo«, v drugem odstavku 95. člena se besedilo »zakonom, ki ureja carinsko službo« in v četrtem odstavku 251. člena se besedilo »zakonom, ki ureja davčno službo« nadomestijo z besedilom »zakonom, ki ureja finančno upravo« v ustreznem sklonu.

2. členu

Besedilo 11. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Državni organi, pristojni za pobiranje davkov (v nadaljnjem besedilu: davčni organ), so po tem zakonu:

1. Ministrstvo za finance;
 2. Finančna uprava Republike Slovenije in
 3. drugi državni organi,
- kadar v davčnih in drugih stvareh odločajo o davkih.«

3. člen

V drugem odstavku 13. člena se besedilo »generalni direktor ali generalna direktorica (v nadaljnjem besedilu: generalni direktor) Davčne uprave Republike Slovenije oziroma generalni direktor ali generalna direktorica (v nadaljnjem besedilu: generalni direktor) Carinske uprave Republike Slovenije«, nadomesti z besedilom »in predstojnik ali predstojnica Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: predstojnik)«.

4. člen

V prvem odstavku 14. člena se besedilo »Generalni davčni urad oziroma Generalni carinski urad« in v prvem odstavku 20. člena se besedilo »Generalni davčni urad in Generalni carinski urad« nadomestita z besedilom »Generalni finančni urad«, v prvem odstavku 20. člena pa se beseda »objavita« nadomesti z besedo »objavi«.

5. člen

Za 31. členom se doda nov 31.a člen, ki se glasi:

»31.a člen

(izdaja računov brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave pri gotovinskem poslovanju)

(1) Oseba iz prvega in drugega odstavka 31. člena tega zakona, ki za izdajo računa pri gotovinskem poslovanju ne uporabi računalniškega programa oziroma elektronske naprave, ki je v skladu z 38. členom tega zakona, mora izdati račun iz vezane knjige računov, ki jo predhodno potrdi davčni organ.

(2) Vezana knjiga računov ima svojo serijsko številko. Serijska številka vezane knjige računov je sestavljena iz identifikacijske oznake izdajatelja in zaporedne številke knjige računov. Identifikacijsko številko pridobi izdajatelj od davčnega organa. Izdajatelj pred izdajo nove serije vezanih knjig računov davčnemu organu posreduje podatke o serijskih številkah vezanih knjig računov. Davčni organ vodi elektronsko evidenco izdanih vezanih knjig računov po posameznem izdajatelju. Evidenca izdanih

vezanih knjig računov vsebuje:

- davčno številko izdajatelja,
- ime oziroma naziv izdajatelja,
- naslov oziroma sedež izdajatelja,
- identifikacijsko oznako izdajatelja,
- datum pridobitve identifikacijske oznake izdajatelja,
- datum prenehanja veljavnosti identifikacijske oznake za izdajo vezanih knjig računov,
- serijske številke izdanih vezanih knjig računov in
- datum izdaje vezanih knjig računov po serijskih številkah.

(3) Račun iz vezane knjige računov ima prednatisnjeno serijsko številko vezane knjige računov in zaporedno številko obrazca računa v vezani knjigi računov. Davčni organ vodi elektronsko evidenco potrjenih vezanih knjig računov po posameznem davčnem zavezancu. Evidenca potrjenih vezanih knjig računov vsebuje:

- davčno številko davčnega zavezanca,
- ime oziroma naziv davčnega zavezanca,
- naslov oziroma sedež davčnega zavezanca ali stalno oziroma začasno prebivališče davčnega zavezanca,
- serijsko številko vezane knjige računov in
- datum potrditve vezane knjige računov.

(4) Oseba iz prvega odstavka tega člena mora v vezani knjigi računov hraniti vse izvirne podatke in vse poznejše spremembe izvirnih podatkov, če je do takšnih sprememb prišlo, 10 let od dneva izdaje zadnjega računa iz vezane knjige računov.

(5) Podatki iz evidence izdanih vezanih knjig računov in podatki iz evidence potrjenih vezanih knjig računov se hranijo 10 let.

(6) Minister, pristojen za finance, podrobneje določi vsebino, obliko in način potrjevanja vezane knjige računov.

(7) Davčni organ na svojih spletnih straneh objavi podatke o serijskih številkah potrjenih vezanih knjig računov in datum potrditve vezane knjige računov.«.

6. člen

V drugem odstavku 33. člena se besedilo »vodita Carinska uprava Republike Slovenije in Davčna uprava Republike Slovenije« nadomesti z besedilom »vodi Finančna uprava Republike Slovenije«.

7. člen

V prvem odstavku 70. člena se besedilo »sta stvarno pristojni Davčna uprava Republike Slovenije in Carinska uprava Republike Slovenije« nadomesti z besedilom »je stvarno pristojna Finančna uprava Republike Slovenije«.

8. člen

V prvem odstavku 85. člena se za besedilom »davčne izvršbe« doda besedilo »ter odločb o obročnem plačilu davka po 101. členu, 102. členu in 103. členu tega zakona«.

V drugem odstavku se črta besedilo »in odločbe, s katerimi je določeno obročno plačevanje davka«.

V četrtem odstavku se besedilo »davčni urad in izpostavo« nadomesti z besedilom »finančni urad«.

9. člen

Za 85. členom se doda nov 85.a člen, ki se glasi:

»85.a člen

(elektronsko vročanje prek portala eDavki)

- (1) Davčni organ pravnim osebam, samostojnim podjetnikom posameznikom in posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost, vroča dokumente prek informacijskega sistema Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: portal eDavki).
- (2) Davčni organ vroča dokumente prek portala eDavki tudi drugim davčnim zavezancem, če se prijavijo v sistem elektronskega vročanja prek omenjenega portala.
- (3) Davčni organ odloži dokument, ki ga je treba vročiti, v portal eDavki in prek njega obvesti zavezanca za davek, da je prejel dokument, ki mu ga je treba vročiti. Informativno sporočilo o elektronsko odloženem dokumentu zavezanec za davek prejme tudi na elektronski naslov, če ga je sporočil organu.
- (4) Zavezanec za davek dokument prevzame s portala eDavki tako, da z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila dokaže svojo istovetnost in prevzame dokument v elektronski obliki ter elektronsko podpiše vročilnico.
- (5) Vročitev velja za opravljeno z dnem, ko zavezanec za davek z elektronskim podpisom vročilnice prevzame dokument. Če dokumenta ne prevzame v 15 dneh od dneva, ko mu je bilo obvestilo puščeno prek portala eDavki, velja vročitev za opravljeno z dnem preteka tega roka. Portal eDavki dokument po preteku šestih mesecev od dneva vročitve izbriše in naslovniku pošlje elektronsko sporočilo, da je dokument izbrisan s portala eDavki in ga lahko zavezanec za davek prevzame pri davčnem organu.
- (6) Če ima zavezanec za davek pooblaščenca za vročanje, se dokument temu vroči tako, da se odloži na portal eDavki, pooblaščenca za vročanje pa se pošlje informativno sporočilo iz tretjega odstavka tega člena. Glede vročitve dokumenta pooblaščenca za vročanje se uporabljata četrti in peti odstavek tega člena.
- (7) Podrobnejši način elektronskega vročanja določi minister, pristojen za finance.«.

10. člen

150. člen se črta.

11. člen

159. člen se spremeni tako, da se glasi:

»159. člen

(denarni prejemki, ki so izvzeti iz davčne izvršbe)

Iz davčne izvršbe so izvzeti:

1. prejemki iz naslova zakonite preživnine in odškodnine za izgubljeno preživnino zaradi smrti tistega, ki jo je dajal;
2. prejemki iz naslova odškodnine zaradi telesne poškodbe po predpisih o invalidskem zavarovanju;
3. prejemki iz naslova denarne socialne pomoči in varstvenega dodatka po zakonu, ki ureja socialno varstvene prejemke;
4. prejemki iz naslova starševskega dodatka, pomoči ob rojstvu otroka, otroškega dodatka, dodatka za veliko družino in dodatka za nego otroka po zakonu, ki ureja družinske prejemke;
5. prejemki iz naslova štipendije in pomoči učencem in študentom ter plačilo za opravljeno obvezno praktično delo v vzgojno izobraževalnem procesu;
6. nadomestilo za invalidnost po zakonu, ki ureja družbeno varstvo duševno in telesno prizadetih oseb;
7. sredstva za nego in pomoč, ki se v skladu z zakonom, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, ne upoštevajo kot dodatek pri prejemniku tega prejemka;

8. prejemki od občasnega dela invalidov, ki niso v delovnem razmerju in so vključeni v programe po predpisih, ki urejajo socialno varstvo, in po predpisih, ki urejajo zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov;

9. denarna sredstva pomoči potrebnim, ki jih zagotavljajo humanitarne organizacije, ki imajo tak status po zakonu, ki ureja humanitarne organizacije;

10. oskrbnine po zakonu, ki ureja rejniško dejavnost;

11. sredstva, pridobljena za odpravo posledic naravnih nesreč ali škode na področju kmetijstva, gozdarstva, ribištva, veterine ali fitosanitarnem področju na podlagi predpisov, ki urejajo nesreče ali škode;

12. nepovratna denarna sredstva in denarna sredstva, pridobljena na podlagi ugodnih posojil ali poslov z jamstvi, ki se štejejo kot oblike državnih pomoči po zakonu, ki ureja pomoč družbam v težavah, razen kadar so sredstva pridobljena v zvezi z opravljanjem dejavnosti, kakor je določena v 46. členu Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13, 29/14 – odl. US in 50/14), ali v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kakor je določena v 69. členu Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13, 29/14 – odl. US in 50/14);

13. denarna sredstva, prejeta iz naslova aktivne politike zaposlovanja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in zavarovanje za primer brezposelnosti;

14. denarna sredstva, ki jih izplača Javni jamstveni, preživninski in invalidski sklad Republike Slovenije po zakonu, ki ureja Javni jamstveni, preživninski in invalidski sklad Republike Slovenije.«.

12. člen

Drugi odstavek 216. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Urad za zvezo (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ) je za stike z državami članicami EU Generalni finančni urad Finančne uprave Republike Slovenije.«.

13. člen

V prvem odstavku 245. člena se besedilo »Generalni davčni urad Davčne uprave Republike Slovenije« nadomesti z besedilom »Generalni finančni urad Finančne uprave Republike Slovenije«.

14. člen

Besedilo 254. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Pristojni organ za izvajanje nalog izmenjave podatkov med državami članicami EU glede obdavčevanja blaga in storitev z davkom na dodano vrednost med državami članicami EU in obdavčevanja dobav trošarinskih izdelkov v prometu med državami članicami EU je Finančna uprava Republike Slovenije.«.

15. člen

V prvem odstavku 255. člena se besedilo »Davčna uprava Republike Slovenije« in v 265. členu se besedilo »Davčno upravo Republike Slovenije ali Carinsko upravo Republike Slovenije« nadomestita z besedilom »Finančna uprava Republike Slovenije« v ustreznem sklonu.

16. člen

Za 266. členom se dodajo naslov novega IV.A poglavja in nov 266.a do 266.k člen, ki se glasijo:

»IV.A poglavje
Izvajanje mednarodne pogodbe o izboljšanju spoštovanja davčnih predpisov na mednarodni ravni in izvajanju FATCE

266.a člen
(vsebina poglavja)

To poglavje ureja izvajanje Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Združenih držav Amerike o izboljšanju spoštovanja davčnih predpisov na mednarodni ravni in izvajanju FATCA (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 8/14 ; v nadaljnjem besedilu: sporazum).

266.b člen
(opredelitev pojmov)

- (1) Pojmi, uporabljeni v tem poglavju, imajo enak pomen, kot ga določa sporazum.
- (2) Po tem poglavju se za finančno institucijo rezidentko Slovenije šteje finančna institucija, rezidentka po zakonu o obdavčenju, ter investicijski oziroma pokojninski sklad brez pravne osebnosti, ki je oblikovan v Sloveniji.
- (3) Minister, pristojen za finance, lahko v skladu s sedmim odstavkom 4. člena sporazuma določi, da se pri izvajanju sporazuma uporablja izraz v pomenu, opredeljenem v ustreznih predpisih Združenih držav Amerike, namesto ustreznega izraza v pomenu, opredeljenem v sporazumu, če taka uporaba ne bi bila v nasprotju z namenom sporazuma.
- (4) Minister, pristojen za finance, lahko v skladu s pododstavkom jj) prvega odstavka 1. člena sporazuma določi, da se subjekt obravnava kot subjekt, ki ni povezan z drugim subjektom.

266.c člen
(obveznosti dolžne skrbnosti, zbiranja in poročanja informacij)

- (1) Poročevalske finančne institucije Slovenije izvajajo postopke dolžne skrbnosti iz priloge I sporazuma za identificiranje računov ZDA, o katerih se poroča, in računov, ki jih imajo nesodelujoče finančne institucije, zbirajo informacije, za katere se zahteva poročanje po sporazumu, ter jih letno sporočajo pristojnemu organu, kot je določeno v tem poglavju.
- (2) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za neporočevalsko finančno institucijo Slovenije, če njena obveznost poročanja v zvezi z računi, ki jih vodi, izhaja iz določb sporazuma.
- (3) Ne glede na prvi odstavek tega člena za investicijske oziroma pokojninske sklade brez pravne osebnosti obveznosti po sporazumu in tem zakonu izpolnjuje in zanje odgovarja družba za upravljanje, ki upravlja investicijski sklad, oziroma upravljavec pokojninskega sklada.
- (4) Obveznost pregleda, identifikacije in poročanja kot za račune ZDA, o katerih se poroča, velja za vse račune, ki jih vodi poročevalska finančna institucija Slovenije, razen če se poročevalska finančna institucija Slovenije odloči, da bo uporabila izjemo glede obveznosti pregleda, identifikacije ali poročanja za račune ZDA, o katerih se poroča, ki velja po sporazumu za določene račune, in sicer glede vseh računov ali ločeno glede katerekoli jasno določene skupine računov. O taki izbiri obvesti pristojni organ.
- (5) Minister, pristojen za finance, lahko v skladu z odstavkom C oddelka I priloge I sporazuma določi, da lahko poročevalske finančne institucije Slovenije namesto postopkov, določenih v prilogi I sporazuma, uporabljajo postopke, opisane v ustreznih predpisih finančnega ministrstva Združenih držav Amerike.
- (6) Minister, pristojen za finance, lahko v skladu z odstavkom F oddelka VI priloge I sporazuma določi, da se lahko poročevalske finančne institucije zaneajo na postopke dolžne skrbnosti, ki jih izvajajo tretje osebe, kot to dopuščajo ustrezni predpisi finančnega ministrstva Združenih držav Amerike.
- (7) Iz dokumentacije poročevalske finančne institucije Slovenije oziroma tretje osebe iz 266.f člena tega zakona, ki jo vodi v zvezi z izvajanjem postopkov dolžne skrbnosti in zbiranjem informacij iz prvega odstavka tega člena, morajo biti razvidni postopki, po katerih so bile informacije zbrane.

Dokumentacija, vključno s samopotrdili in dokaznimi listinami, se hrani 10 let od poteka leta, na katero se nanaša, na način iz 32. člena tega zakona. Če hramba dokaznih listin ni možna v izvorniku, se te kopirajo in hranijo v elektronski obliki.

266.č člen
(obveznost registracije)

Poročevalska in druga finančna institucija Slovenije oziroma drug subjekt, če obveznost registracije slednjih izhaja iz sporazuma, se mora registrirati na spletni strani IRS FATCA za registracijo, in sicer v skladu z veljavnimi zahtevami glede registracije po sporazumu.

266.d člen
(informacije, ki se poročajo)

(1) Poročevalska finančna institucija Slovenije pristojnemu organu v zvezi z vsakim računom, o katerem se poroča, sporoči informacije iz pododstavka a) drugega odstavka 2. člena sporazuma, vključno s svojo globalno posredniško identifikacijsko številko (GIIN), pridobljeno ob registraciji v skladu z 266.č členom tega zakona.

(2) Poročevalska finančna institucija Slovenije v sporočenih informacijah navede valuto, v kateri je izražen vsak ustrezen znesek.

(3) Če poročevalska finančna institucija Slovenije v koledarskem letu, za katero se poroča, ni identificirala računov ZDA, o katerih se poroča, to sporoči pristojnemu organu.

(4) Poročevalska finančna institucija Slovenije pristojnemu organu sporoči tudi, ali se zanjo uporablja peti odstavek 4. člena sporazuma, in če se, ali izpolnjuje zahteve iz pododstavkov a) do c) petega odstavka 4. člena sporazuma.

(5) Račun, o katerem se poroča, iz prvega odstavka tega člena, je tudi račun, ki ga ima nesodelujoči imetnik računa iz drugega odstavka 4. člena sporazuma.

266.e člen
(ugotavljanje okoliščin v zvezi z računi)

Poročevalska finančna institucija Slovenije mora uveljaviti postopke, ki ji omogočajo ugotavljanje okoliščin v zvezi z računi in spreminjanje teh okoliščin.

266.f člen
(tretje osebe kot ponudniki storitev)

Minister, pristojen za finance, lahko določi, da se poročevalskim finančnim institucijam dovoli uporaba storitev tretjih oseb kot ponudnikov storitev pri izpolnjevanju obveznosti iz tega poglavja, kot je predvideno s sporazumom. V navedenem primeru za izpolnjevanje obveznosti odgovarjajo poročevalske finančne institucije.

266.g člen
(sporočanje informacij pristojnemu organu)

(1) Minister, pristojen za finance, predpiše način in obliko sporočanja informacij iz četrtega odstavka 266.c člena in prvega, tretjega ter četrtega odstavka 266.d člena tega zakona pristojnemu organu.

(2) Poročevalska finančna institucija Slovenije informacije iz četrtega odstavka 266.c člena in prvega, tretjega ter četrtega odstavka 266.d člena tega zakona sporoči pristojnemu organu najpozneje do 31. maja leta, ki sledi koledarskemu letu, na katero se informacije nanašajo. Informacije se sporočajo na način in v obliki, ki jo predpiše minister, pristojen za finance.

266.h člen
(naknadno priznanje ugodnejših pogojev)

Če bi bili drugi partnerski jurisdikciji na podlagi podpisanega dvostranskega sporazuma priznani ugodnejši pogoji od tistih, ki se po 4. členu sporazuma ali njegovi prilogi I priznajo Sloveniji v zvezi z uporabo FATCE za finančne institucije Slovenije, in se ti ugodnejši pogoji skladno s sporazumom uporabljajo tudi za Slovenijo, minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije z odredbo objavi te pogoje in dan začetka njihove uporabe.

266.i člen
(pristojnost za izmenjavo informacij)

Pristojni organ za izvajanje nalog izmenjave informacij po sporazumu je Finančna uprava Republike Slovenije.

266.j člen
(preprečevanje izogibanja)

Kadar je sklenjen dogovor, katerega glavni namen ali eden od namenov je izogibanje kakršni koli obveznosti po sporazumu in predpisih o izvajanju le-tega, se sporazum in ti predpisi uporabljajo, kot da tak dogovor ni bil sklenjen.

266.k člen
(pooblastilo za podzakonski akt)

Minister, pristojen za finance, lahko podrobneje določi način izvajanja tega poglavja zakona.«.

17. člen

Za drugim odstavkom 285. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena akontacijo dohodnine od dohodka od osebnega dopolnilnega dela po zakonu, ki ureja preprečevanje zaposlovanja in dela na črno, ugotovi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca.«.

18. člen

V četrtem in sedmem odstavku 326. členu ter šestem odstavku 328. člena se beseda »davčnem« nadomesti z besedo »finančnem«.

V petem odstavku 326. člena se besedilo »DURS na davčnih uradih« nadomesti z besedilom »Finančna uprava Republike Slovenije na finančnih uradih«.

19. člen

Za desetim odstavkom 349. člena se doda nov enajsti odstavek, ki se glasi:

»(11) Plačilni zastopniki pri izvajanju postopkov ugotavljanja identitete in rezidentstva iz tega člena kopirajo kateri koli dokument, s katerim se dokazuje identiteta, in kopije hranijo, kot je določeno v tem zakonu, razen če dokument hranijo v izvirniku.«.

20. člen

V prvem odstavku 397. člena se za 42. točko, na koncu katere se pika nadomesti s podpičjem, doda nova 43. točka, ki se glasi:

»43. pred izdajo vezanih knjig računov od davčnega organa ne pridobi identifikacijske oznake za namene izdaje vezanih knjig računov ali ne posreduje davčnemu organu podatkov o serijskih številkah izdanih vezanih knjig računov (drugi odstavek 31.a člena)«.

21. člen

Za 398.a členom se doda nov 398.b člen, ki se glasi:

»398.b člen

(posebno hudi davčni prekrški pri izdaji računov brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave)

(1) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, z globo od 20.000 do 70.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 50.000 do 150.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 70.000 do 250.000 eurov, če:

1. izda račun v nasprotju s prvim odstavkom 31.a člena tega zakona,
2. ne zagotovi hrambe izvornih podatkov in vseh poznejših sprememb izvornih podatkov v vezani knjigi računov, če je do takšnih sprememb prišlo (četrti odstavek 31.a člena).

(2) Z globo od 1.500 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 do 6.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 4.000 do 10.000 eurov.«.

22. člen

Za 400. členom se doda nov 400.a člen, ki se glasi:

»400.a člen

(davčni prekrški, ki jih storijo finančne institucije ali drugi subjekti oziroma osebe v zvezi z izvajanjem sporazuma iz IV. A poglavja tega zakona)

(1) Z globo od 1.600 do 25.000 eurov se kaznuje za prekršek finančna institucija, če:

1. ne izvaja postopkov dolžne skrbnosti iz priloge I sporazuma, ne zbira informacij, za katere se zahteva poročanje po sporazumu in tem zakonu, ter jih ne sporoča pristojnemu organu (prvi in drugi odstavek 266.c člena);
2. ne vodi dokumentacije, iz katere so razvidni postopki, po katerih je zbrala informacije, oziroma je ne hrani skladno z določbami tega zakona (sedmi odstavek 266.c člena);
3. pristojnemu organu ne sporoča informacij glede računov, o katerih se poroča, jih ne sporoča pravočasno ali v sporočilu ne navede ustrezne valute oziroma ne sporoči, da v zadevnem koledarskem letu ni identificirala računov, o katerih se poroča (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 266.d člena ter drugi odstavek 266.g člena).

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba finančne institucije.

(3) Z globo od 1.600 do 25.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje družba za upravljanje oziroma upravljavec, ki upravlja investicijski oziroma pokojninski sklad brez pravne osebnosti (tretji odstavek 266.c člena).

(4) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba družbe za upravljanje oziroma upravljavca, ki upravlja investicijski oziroma pokojninski sklad brez pravne osebnosti.«.

23. člen

V 402.a členu se za oznako »400.« doda vejica in oznaka » 400.a«.

PREHODNE DOLOČBE

24. člen

(prehodna določba v zvezi z izvajanjem mednarodne pogodbe o izboljšanju spoštovanja davčnih predpisov na mednarodni ravni in izvajanju FATCA)

(1) Ne glede na prvi odstavek 266.d člena zakona poročevalskim finančnim institucijam Slovenije v primeru računov, o katerih se poroča in jih vodijo na dan 30. junija 2014, informacij o identifikacijski številki davkoplačevalca v Združenih državah Amerike za posamezne osebe ni treba vključiti v poročanja pristojnemu organu za koledarska leta 2014, 2015 in 2016, če te številke ni v evidencah poročevalske finančne institucije. V takem primeru se v poročanje vključi datum rojstva te osebe, če ga ima poročevalska finančna institucija v svojih evidencah.

(2) Informacije iz prvega odstavka 266.d člena zakona se pristojnemu organu sporočajo ob upoštevanju tretjega in četrtega odstavka 3. člena sporazuma.

(3) Ne glede na drugi odstavek 266.g člena zakona mora poročevalska finančna institucija Slovenije informacije, ki se nanašajo na koledarsko leto 2014, sporočiti pristojnemu davčnemu organu najpozneje do 30. junija 2015.

25. člen

(prehodna določba v zvezi z obveznostmi poročevalskih finančnih institucij za leti 2015 in 2016)

(1) Poročevalska finančna institucija Slovenije za koledarski leti 2015 in 2016 pristojnemu organu letno sporoči tudi naziv in naslov vsake nesodelujoče finančne institucije, ki ji je izvršila plačila, in skupni znesek teh plačil.

(2) Če poročevalska finančna institucija Slovenije v koledarskem letu, za katero se poroča, ni izvršila plačil nesodelujočim finančnim institucijam, to sporoči pristojnemu organu.

(3) Poročevalska finančna institucija mora uveljaviti postopke, ki ji omogočajo identifikacijo plačil iz prvega odstavka.

(4) Informacije o plačilih iz prvega in drugega odstavka tega člena se sporočajo v roku in na način iz 266.g člena zakona.

26. člen

(davčni prekrški poročevalskih finančnih institucij v zvezi z obveznostmi za leti 2015 in 2016)

(1) Z globo od 1.600 do 25.000 eurov se kaznuje za prekršek finančna institucija, če:

1. za koledarski leti 2015 in 2016 pristojnemu organu letno ne sporoči tudi naziva in naslova vsake nesodelujoče finančne institucije, ki ji je izvršila plačila, in skupnega zneska teh plačil, teh podatkov ne sporoči pravočasno oziroma ne sporoči, da v koledarskem letu, za katero se poroča, ni izvršila plačil nesodelujočim finančnim institucijam (prvi, drugi in četrty odstavek 25. člena tega zakona);
2. pristojnemu organu ne sporoča informacij o plačilih iz prvega in drugega odstavka 25. člena tega zakona v roku in na način iz 266.g člena zakona.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba finančne institucije.

KONČNA DOLOČBA

27. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2015, razen novega 85.a člena zakona, ki začne veljati 1. januarja 2016.

Nov 31.a člen zakona se začne uporabljati 31. januarja 2015.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Uskladitev izrazov z Zakonom o finančni upravi.

K 2. členu

Uskladitev izrazov z Zakonom o finančni upravi.

K 3. členu

Uskladitev izrazov z Zakonom o finančni upravi.

K 4. členu

Uskladitev izrazov z Zakonom o finančni upravi.

K 5. členu

Novi 31.a člen ureja izdajo računov brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave in dopolnjuje 31. člen ZDavP-2, ki ureja obveznost dokumentiranja za osebe, ki so dolžne voditi poslovne knjige in evidence. Te osebe bodo pri poslovanju z gotovino lahko izdajale račune z uporabo računalniških programov oziroma elektronskih naprav, ki so skladne z 38. členom ZDavP-2, ali z uporabo računov iz vezane knjige računov, ki jo bo potrdil davčni organ. Vezano knjigo računov mora davčni zavezanec pred prvo uporabo predložiti v potrditev Finančni upravi RS na način, določen s podzakonskim predpisom. Ne glede na način izdaje računov morajo te osebe, kot določa prvi odstavek 31. člena, zagotoviti vnos podatkov o izdanih računih ter prejetih plačilih v svoje poslovne knjige in evidence v skladu z veljavnim računovodskim standardom. Enaka obveznost bo veljala tudi za osebe, ki ne vodijo poslovnih knjig in evidenc po prej navedenih pravnih podlagah, so pa dolžne voditi poslovne knjige in evidence, ki jih predpiše minister, pristojen za finance. Ta obveznost tako velja tudi za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, kot je predpisano s Pravilnikom o poslovnih knjigah in drugih davčnih evidencah za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost (uradni list RS, št. 138/06, 52/07 in 21/13).

Oseba iz 31. člena ZDavP-2 lahko pri poslovanju z gotovino prosto izbere, ali bo izdala račun z uporabo računalniških programov oziroma elektronske naprave ali brez teh, vendar bo v primeru izdaje računa brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave v prvem odstavku določena obvezna uporaba računa iz vezane knjige računov, ki jo je predhodno potrdil davčni organ. Ta obveznost ne bo veljala za davčnega zavezanca, ki mu po ZDDV-1 kot lex-specialis ni treba izdati računa. Vezano knjigo računov bo moral za izdajo računa uporabiti tudi davčni zavezanec, ki sicer za izdajo računov pri gotovinskem poslovanju uporablja računalniške programe oziroma elektronsko napravo, v primerih, ko izdaja računa z uporabo računalniških programov oziroma elektronske naprave ne bo mogoča bodisi zaradi okvare računalniškega programa oziroma elektronske naprave bodisi zaradi izpada električne energije. Davčni zavezanec mora tudi podatke o vseh tako izdanih računih vnesti v svoje poslovne knjige in evidence v skladu z veljavnim računovodskim standardom. Gotovinsko poslovanje bo opredeljeno s podzakonskim predpisom

Vezano knjigo računov davčni zavezanec pridobi v prosti prodaji na trgu, izda pa jo lahko izdajatelj (založnik), ki za ta namen od Finančne uprave Republike Slovenije pridobi posebno identifikacijsko oznako, kot določa drugi odstavek. Izdajatelj mora pred izdajo vezanih knjig računov Finančni upravi RS posredovati podatke o serijskih številkah vseh izvodov. Serijska številka vezane knjige računov je sestavljena iz identifikacijske oznake izdajatelja in zaporedne številke vezane knjige računov posameznega izdajatelja. Finančna uprava RS za namene nadzora vodi evidenco vseh izdanih vezanih knjig računov po posameznih izdajateljih. Podatki, ki jih vsebuje evidenca so davčna številka, ime oziroma naziv in naslov oziroma sedež izdajatelja, identifikacijska oznaka izdajatelja in datum njene pridobitve ter prenehanja veljavnosti, serijske številke vezanih knjig računov in datum izdaje po serijskih številkah.

V skladu s tretjim odstavkom vsebuje račun iz vezane knjige računov prednatisnjeno serijsko številko vezane knjige računov in zaporedno številko posameznega obrazca računa (oziroma

lista) v vezani knjigi računov. Število izvodov oziroma število kopij posameznega obrazca računa oziroma lista v vezani knjigi računov bo določeno v podzakonskem predpisu. Davčni organ ob potrditvi vezane knjige računov podatke o zavezancu in podatke o vezani knjigi računov vnese v evidenco. Davčni organ vodi elektronsko evidenco izdanih vezanih knjig računov po posameznem davčnem zavezancu.

Podatki, ki jih vsebuje evidenca so davčna številka, ime oziroma naziv in naslov oziroma sedež ali stalno oziroma začasno prebivališče zavezanca ter serijska številka in datum potrditve vezane knjige računov.

V četrtem odstavku je določena obveznost hranjenja kopij vseh računov oziroma listov, ki so vezani v knjigo računov, ne glede na vsebino do preteka 10 let od dneva izdaje zadnjega računa iz vezane knjige računov. S tem bo omogočen lažji in učinkovitejši nadzor davčnega organa, dokazovanje pravilnosti izdaje računov pri gotovinskem poslovanju zavezanca ter ugotavljanje dejanskega prometa in davčnih obveznosti zavezanca.

Peti odstavek določa obveznost hranjenja podatkov iz evidence o izdanih vezanih knjigah računov in iz evidence o potrjenih vezanih knjigah računov 10 let.

Ministru, pristojnemu za finance, je v šestem odstavku dano pooblastilo za izdajo podzakonskega predpisa, s katerim bodo podrobneje opredeljene vrste podatkov, ki jih mora vsebovati obrazec oziroma račun iz vezane knjige računov, oblika vezane knjige računov, vsebina vezane knjige računov (poleg obrazca za izdajo računa za davčne namene bo sama vezana knjiga v delu ločenem od računa lahko vsebovala tudi druge podatke, ki so jih v skladu s področno materialno zakonodajo dolžne voditi posamezne skupine zavezancev, kot na primer veterinarji), postopek izdaje vezanih knjig računov, ki bo vključeval pridobitev identifikacijske številke za namene izdaje in sporočanje zahtevanih podatkov Finančni upravi RS ter način potrjevanja vezanih knjig računov pri Finančni upravi RS.

V sedmem odstavku je določena obvezna objava serijskih številk vseh potrjenih vezanih knjig računov na spletni strani Finančne uprave RS, na kateri lahko kupci za vse prejete račune, ki so bili pri plačilu z gotovino izdani brez uporabe elektronske naprave preverijo, ali so bili potrjeni s strani davčnega organa.

K 6. členu

Uskladitev izrazov z Zakonom o finančni upravi.

K 7. členu

Uskladitev izrazov z Zakonom o finančni upravi.

K 8. členu

ZDavP-2 davčnemu zavezancu – fizični osebi in poslovnemu subjektu omogoča številne možnosti obročnega plačila davka.

Davčni organ na podlagi 101. člena ZDavP-2 lahko davčnemu zavezancu - fizični osebi dovoli odpis, delni odpis, odlog plačila davka za čas do dveh let oziroma dovoli plačilo davka v največ 24 mesečnih obrokih, če bi se s plačilom davčne obveznosti lahko ogrozilo preživljanje davčnega zavezanca in njegovih družinskih članov. Davčni organ odloči o vlogi davčnega zavezanca na podlagi podatkov iz svojih evidenc in podatkov, ki jih lahko pridobi iz evidenc drugih organov, ter predloženih dokazov davčnega zavezanca. Davčni organ pa lahko na podlagi 103. člena davčnemu zavezancu – fizični osebi dovoli plačilo davka v največ treh mesečnih obrokih. V teh primeru davčnemu zavezancu – fizični osebi ni treba izkazovati posebnih pogojev in predlagati dokazov.

ZDavP-2 v 102. členu pravni osebi oziroma združenju oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojnemu podjetniku posamezniku in posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, omogoča odlog plačila davka za čas do dveh let oziroma dovoli plačilo davka v največ 24 mesečnih obrokih, če bi davčnemu zavezancu zaradi trajnejše nelikvidnosti ali izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov iz razlogov, na

katere sam ni mogel vplivati, nastala hujša gospodarska škoda, odlog in obročno plačevanju pa bi mu omogočilo preprečitev nastanek hujše gospodarske škode.

ZDavP-2 v 103. členu omogoča poseben primer odloga in obročnega plačevanja, in sicer odlog za največ 12 mesecev in obročno plačilo davka v največ 12 mesečnih obrokih, če davčni zavezanec - poslovni subjekt predloži ustrezen instrument zavarovanja ali dovoli vknjižbo zastavne pravice v ustrezen register. V primerjavi s 102. členom ZDavP-2 je to poenostavljen način odobritve odloga ali obročnega plačila, brez posebnih dokazovanj.

V obrokih se plačuje tudi davek od premoženja, akontacija dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodkov na panj ter nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča.

Veljavni ZDavP-2 v prvem odstavku določa, da se vse odločbe in sklepi ter drugi dokumenti, od katerih vročitve začne teči rok, razen odločb, odločb, sklepov in drugih dokumentov, ki se izdajo v postopku davčnega nadzora in v postopku davčne izvršbe, vročajo z navadno vročitvijo. Šteje se, da je vročitev opravljena 15. dan od dneva odpreme, če ZDavP-2 ne določa drugače (prvi odstavek 85. člena). Po veljavnem drugem odstavku 85. člena se odločbe o odmeri dohodnine (izdane na podlagi sedmega odstavka 267. člena) in odločbe o obročnem plačevanju davka vročajo z osebno vročitvijo.

Po predlogu zakona bo davčni organ odločbe o obročnem plačevanju davka (razen odločb o obročnem plačevanju po 101., 102. in 103. členu ZDavP-2), vročal z navadno vročitvijo. Če davek ne bo plačan v roku, pa mu davčni organ vroči odločbo z osebno vročitvijo.

Vročitev se lahko opravi po pošti ali po elektronski poti.

Davčni organ bo v letu 2016 pravnim osebam, samostojnim podjetnikom posameznikom in posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost, elektronsko vročal dokumente po elektronski poti prek portala eDavki, drugim zavezancem za davek, na primer fizični osebi, pa bo po tej poti vročal le, če se bodo prijavili v sistem elektronskega vročanja prek portala eDavki.

Davčni organ bo odložil dokument v portal eDavki in prek tega portala z informativnim sporočilom obvestil zavezanca za davek o odloženem dokumentu. Če bo zavezanec za davek davčnemu organu sporočil tudi elektronski naslov, ga bo davčni organ obvestil o odloženem dokumentu tudi prek elektronskega naslova. Vročitev velja za opravljenega z dnem, ko zavezanec za davek z elektronskim podpisom vročilnice prevzame dokument. Če zavezanec za davek dokumenta ne prevzame v 15 dneh od dneva, ko mu je bilo obvestilo puščeno prek portala eDavki, velja vročitev za opravljeno z dnem preteka tega roka.

Odločbe o obročnem plačilu davka bo davčni organ pravnim osebam, samostojnim podjetnikom posameznikom in posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost, elektronsko vročal po elektronski poti prek portala eDavki, drugim davčnim zavezancem - fizičnim osebam pa bo po tej poti vročal le, če se bodo prijavili v sistem elektronskega vročanja prek portala eDavki.

Če zavezanec za davek – fizična oseba, ki se ni prijavila v sistem elektronskega vročanja prek portala eDavki, in ne bo plačal davka po odločbi o obročnem plačilu, ki ji je bila vročena z navadno vročitvijo, v roku, mu bo davčni organ vročil odločbo še z osebno vročitvijo (tretji odstavek 85. člena) po pošti.

Predlog zasleduje ekonomičnost postopka davčnega organa, zagotavlja pravno varnost zavezanca za davek in ne gre v škodo materialne resnice.

K 9. členu

Elektronsko vročanje prek portala eDavki bo veljalo za določene zavezance davčnega organa v davčnih postopkih (posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, samostojne podjetnike posameznike in pravne osebe), ne pa tudi za stranke v drugih upravnih postopkih (npr. stranke, zoper katere davčni organ izterjuje nedavčne obveznosti). Elektronsko oddajanje obračunov prek portala eDavki je za pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, že obvezno.

Na podlagi predlagane spremembe bo tudi Finančna uprava Republike Slovenije pravnim osebam, samostojnim podjetnikom posameznikom ter posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost in so dolžni predlagati obračune davkov v elektronski obliki prek portala eDavki, vročala dokumente prek tega portala. Posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, so vse fizične osebe, ki z neodvisnim samostojnim opravljanjem dejavnosti dosegajo dohodke v skladu s 46. členom Zakona o dohodnini.

Prvi odstavek določa, da davčni organ pravnim osebam, posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost, in samostojnim podjetnikom posameznikom, ki so dolžni predlagati obračune davkov v elektronski obliki, vroča dokumente prek portala eDavki, informacijskega sistema Finančne uprave Republike Slovenije.

Zavezancem za davek (posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost, samostojnim podjetnikom posameznikom in pravnim osebam) za elektronsko vročanje dokumentov ni treba dati nobene prijave.

Drugi odstavek določa, da davčni organ elektronsko vroča dokumente tudi drugim davčnim zavezancem – fizičnim osebam, če prek portala eDavki oddajo izjavo o elektronskem vročanju (obrazec eVročanje – POS). Gre za prostovoljno vključitev v sistem eVročanja, ki velja do preklica. S predlaganim načinom vročanja teži k temu, da se fizičnim osebam, ki že oddajajo obrazce prek sistema eDavki, čeprav tega niso dolžne storiti, omogoči prejemanje dokumentov v elektronski obliki, pa tudi, da se v sistem eVročanja privabi tudi fizične osebe, ki še ne uporabljajo portala eDavki.

Tretji odstavek določa, da se dokument odloži v profil zavezanca za davek na portalu eDavki, hkrati pa se mu pošlje informativno sporočilo na portal in na elektronski naslov, če ga je sporočil davčnemu organu. Naslovniku se sporoči, da ima 15 dni časa, da prevzame dokument, z iztekom tega roka pa se šteje, da je dokument vročen (glej peti odstavek tega člena). Zaradi omejenega prostora na strežnikih po preteku šestih mesecev od odložitve/vročitve dokumenta na portal eDavki davčni organ le-ga odstrani. V tem primeru ga lahko davčni zavezanec prevzame pri davčnem organu.

V četrtem odstavku je določen način prevzema dokumenta. Do portala eDavki davčni zavezanec dostopa le z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila. Nepooblaščen osebe nimajo dostopa do dokumentov. Zavezanec za davek lahko prevzame dokument šele po elektronskem podpisu vročilnice.

Peti odstavek določa, kdaj se vročitev šteje za opravljeno, in ne ločuje med navadnim in osebnim vročanjem. To je dne, ko zavezanec za davek oziroma njegov pooblaščenec za vročanje prevzame dokument z elektronskim podpisom vročilnice. Če tega ne stori v 15 dneh od dneva, ko je prejel obvestilo o odloženem dokumentu, v katerem je seznanjen s posledicami neprevzema, se vročitev šteje za opravljeno z dnem preteka tega roka (fikcija vročitve).

Posebnost vročitve v primeru, ko ima zavezanec za davek pooblaščenca za vročanje, je, da se dokument odloži na portal eDavki v profil davčnega zavezanca, in ne v profil pooblaščenca, kot bi se vročitev izvedla pri pisnem vročanju. Davčni organ vodi seznam pooblaščenecv za vročanje za vsakega posameznega zavezanca. Pooblaščenec za vročanje ima pravice, ki so lahko tudi časovno omejene ali omejene glede na obseg pooblastila, ki ga dodeli zavezanec. Če ima zavezanec za davek pooblaščenca za vročanje, se dokument odloži v profil davčnega zavezanca in je pooblaščenca takoj viden. Hkrati se pooblaščenca pošlje tudi informativno sporočilo. Pooblaščenec za vročanje elektronsko podpiše vročilnico in dokument prevzame enako, kot bi to storil davčni zavezanec, ki nima pooblaščenca. Dokument lahko prevzame samo pooblaščenec, ne pa tudi davčni zavezanec. Šele ko pooblaščenec za vročanje izvede formalni prevzem dokumenta (dokument je vročen), ga lahko na portalu eDavki vidi tudi zavezanec za davek.

Zavezanec za davek bo lahko z institutom pooblaščenja v sistemu eDavki kot fizična oseba v svojem imenu ali kot zakoniti zastopnik oziroma nosilec dejavnosti v imenu poslovnega subjekta določil pooblaščenca za elektronsko vročanje na različnih ravneh. Gre za primere, ko je zavezanec za davek pooblastil računovodski servis za oddajanje dokumentov in ga bo zdaj

pooblastil še za prevzem vseh elektronsko vročenih dokumentov. Če bo zavezanec za davek določil splošnega pooblaščenca za vročanje, bo ta imel pravico do podpisa vročilnice za vse dokumente. Zavezanec za davek lahko pravico do pooblaščenja časovno omeji oziroma kadar koli prekliče. Davčni organ bo dokumente vročal na portal eDavki v profil zavezanca za davek, na podlagi obsega pooblastil za elektronsko vročanje pa bo zavezanec za davek urejal pravico prevzemanja dokumentov oziroma tega, kdo lahko podpiše elektronsko vročilnico.

Ker imajo v realnem življenju zavezanci za davek za posamezni davčni postopek svojega pooblaščenca, je primerno, da se jim da možnost, da določijo pooblaščenca za vročanje tudi za posamezno zadevo. V tem primeru bo slednji imel pravico do prevzema dokumenta le v določenem obsegu.

Sedmi odstavek določa, da se v pravilniku podrobneje uredi način elektronskega vročanja prek portala eDavki.

K 10. členu

Črta se 150. člen zakona.

Veljavni 150. člen določa, da ko izvršbo opravlja carinski organ, je za izdajo sklepa o izvršbi pristojen carinski urad, ki je na prvi stopnji izdal odločbo o odmeri davka, za pobiranje katerega je pristojen, ali sklep, s katerim se nalaga plačilo denarnih obveznosti. Če gre za izvršbo obveznosti iz 156. člena tega zakona (kadar davčni organ opravlja izvršbo denarnih nedavčnih obveznosti) ali za dopolnitev ali nadomestitev izvršilnega naslova iz 237. člena tega zakona (ta člen je bil že črtan), je za izdajo, dopolnitev ali nadomestitev sklepa pristojen davčni organ iz 71. člena tega zakona.

Z združitvijo DURS in CURS ni več razlogov za razlikovanje pri izdaji sklepa o izvršbi, za katerega sta bila pristojna davčni ali carinski urad. Zakon o finančni upravi je določil prenehanje 71. člena ZDavP-2, ki je določal splošne določbe o krajevni pristojnosti davčnega organa – DURS oziroma davčnih uradov.

K 11. členu

Predmet davčne izvršbe za poplačilo upnikove denarne terjatve je navadno vsaka dolžnikova stvar ali premoženjska oziroma materialna pravica, če ni z zakonom izvzeta iz izvršbe oziroma ni izvršba na njej z zakonom omejena (144. člen). ZDavP-2 zagotavlja varstvo dolžnika, njegove osnovne socialne eksistence ter eksistence oseb, ki jih preživlja zlasti z izvzetjem določenih predmetov in prejemkov iz izvršbe. V 159. členu so taksativno določeni prejemki, ki so izvzeti iz izvršbe.

S predlagano določbo se izvzetja denarnih sredstev iz davčne izvršbe usklajujejo z izvzetji, ki veljajo v civilni izvršbi (urejeno v 101. členu ZIZ). Z uskladitvami omejitev se poenostavijo postopki za banke ali hranilnice, ki opravljajo davčno in civilno izvršbo. Narava civilnega in davčnega postopka je z vidika varstva dolžnika oziroma njegovega pravnega položaja enaka, zato ni razlogov za razlikovanje ureditve prejemkov, izvzetih iz izvršbe v primeru civilne in davčne izvršbe.

S spremembo se odpravljajo še nekatere redakcijske nedoslednosti oziroma neusklajenosti med ZDavP-2 in ZIZ-om.

K 12. členu

Uskladitev izrazov z Zakonom o finančni upravi.

K 13. členu

Uskladitev izrazov z Zakonom o finančni upravi.

K 14. členu

Uskladitev izrazov z Zakonom o finančni upravi.

K 15. členu

Uskladitev izrazov z Zakonom o finančni upravi.

K 16. členu

K 266.a členu

V peti del Zakona o davčnem postopku se dodaja novo poglavje, ki ureja izvajanje Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Združenih držav Amerike o izboljšanju spoštovanja davčnih predpisov na mednarodni ravni in izvajanju FATCE. Sporazum je začel veljati 1. julija 2014 in je bil objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe, št. 8/14 (Uradni list Republike Slovenije, št. 49/14).

Informacije po sporazumu se bodo med Slovenijo in Združenimi državami Amerike izmenjevale avtomatično, v skladu z določbami 26. člena Konvencije med Republiko Slovenijo in Združenimi državami Amerike o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, z naslovom »izmenjava informacij in upravna pomoč«. Ker se v naslovu in besedilu omenjenega 26. člena uporablja pojem »informacije«, in ne »podatki«, se isti pojem uporablja tudi v tem poglavju predloga zakona.

K 266.b členu

Prvi odstavek

V tem odstavku je določeno, da imajo pojmi, uporabljeni v tem poglavju zakona (IV.A poglavje), enak pomen, kot ga določa sporazum.

Pomen pojmov je določen v sporazumu in njegovih dveh prilogah (po 9. členu sporazuma sta prilogi njegov sestavni del).

Sporazum v sedmem odstavku 4. člena omogoča, da lahko Slovenija, ne glede na 1. člen sporazuma in pomen izrazov iz prilog k njemu, pri izvajanju sporazuma uporabi in finančnim institucijam Slovenije dovoli uporabljati izraz v pomenu, opredeljenem v ustreznih predpisih finančnega ministrstva Združenih držav Amerike, namesto ustreznega izraza v pomenu, opredeljenem v tem sporazumu, če taka uporaba ne bi bila v nasprotju z namenom tega sporazuma.

Drugi odstavek

V odstavku I prvega odstavka 1. člena sporazuma je opredeljen izraz »finančna institucija Slovenije«, ki med drugim pomeni katero koli finančno institucijo rezidentko Slovenije, ne pa njene podružnice, ki je zunaj Slovenije. Pravila za določanje rezidentstva finančnih institucij, ki so pravne osebe, so določena v Zakonu o davku od dohodkov pravnih oseb (ZDDPO-2). Pravil za določanje rezidentstva finančnih institucij, na katere se sporazum nanaša – kar je razvidno iz samih določb sporazuma (tj. opredelitev finančnih institucij kot subjektov, teh pa kot pravnih oseb ali pravnih dogovorov) in npr. tudi iz pododstavka q prvega odstavka 1. člena sporazuma in priloge II sporazuma –, a niso pravne osebe (npr. določeni investicijski in pokojninski skladi po veljavnih predpisih), v slovenskih davčnih predpisih ni, ker niso samostojni zavezanci za davek od dohodka. Zato se samo za namene izvajanja FATCE v tem poglavju zakona določa rezidentstvo finančnih institucij, ki niso pravne osebe, in sicer se za rezidenta šteje investicijski in pokojninski sklad brez pravne osebnosti, ki je oblikovan v Sloveniji. Ta določitev rezidentstva tako ne bo vplivala na njihovo davčno obveznost po zakonih o obdavčenju dohodka.

Tretji odstavek

Skladno s sedmim odstavkom 4. člena sporazuma lahko Slovenija pri izvajanju sporazuma, ne glede na 1. člen sporazuma in pomen izrazov iz prilog k njemu, uporabi in finančnim institucijam Slovenije dovoli uporabljati izraz v pomenu, opredeljenem v ustreznih predpisih finančnega ministrstva Združenih držav Amerike, namesto ustreznega izraza v pomenu, opredeljenem v sporazumu, če taka uporaba ne bi bila v nasprotju z namenom tega sporazuma. Če bi se v praksi, zdaj ali kdaj pozneje, izkazalo, da je uporaba določenega izraza v pomenu po predpisih finančnega ministrstva Združenih držav Amerike primerna, lahko tako uporabo določi minister, pristojen za finance, s podzakonskim aktom. Primer izraza, katerega pomen po sporazumu je podoben, a ne enak, pomenu tega izraza po predpisih finančnega ministrstva Združenih držav Amerike, je izraz »investicijski subjekt«.

Četrty odstavek

Določa se pooblastilo ministru za izdajo podzakonskega akta.

K 266.c členu:

Prvi odstavek

V skladu s prvim odstavkom 2. člena sporazuma in uvodnim delom priloge I sporazuma ter smiselno glede na namen in vsebino sporazuma je treba predpisati obveznost poročevalskih finančnih institucij Slovenije, da uporabljajo postopke dolžne skrbnosti iz priloge I sporazuma za identificiranje računov Združenih držav Amerike, o katerih se poroča, in računov, ki jih imajo nesodelujoče finančne institucije, in da zbirajo informacije ter jih letno sporočajo pristojnemu davčnemu organu. Del omenjenega je tudi pravočasno dokončanje pregleda že odprtih računov, kot je določeno v prilogi I sporazuma (npr. odstavek C oddelka II ter prvi in drugi odstavek odstavka E oddelka IV priloge I sporazuma).

Z navedenim odstavkom se predpisuje obveznost finančnih institucij, da izpolnjujejo svoje zgoraj navedene obveznosti.

Drugi odstavek

Za poročevalske finančne institucije Slovenije se po pododstavku o prvega odstavka 1. člena sporazuma ne štejejo neporočevalske finančne institucije, ki so opredeljene v pododstavku q istega odstavka. Za neporočevalsko finančno institucijo Slovenije se šteje finančna institucija Slovenije ali drug subjekt rezident Slovenije, ki je v prilogi II sporazuma opisan kot neporočevalska finančna institucija Slovenije ali ki se sicer po ustreznih predpisih finančnega ministrstva Združenih držav Amerike šteje za tujo finančno institucijo (TFI), domnevno skladno s FATCO, ali oproščenega upravičenega lastnika.

Določene finančne institucije se tako po prilogi II sporazuma štejejo za neporočevalske finančne institucije Slovenije, vendar je v tej prilogi določeno, da morajo – če bodo izpolnjeni določeni pogoji (npr. odprtje računa stranke, o katerem se poroča) – poročati (npr. sedmi pododstavek odstavka A oddelka III priloge II sporazuma).

Prav tako je možno, da bi se (npr. v prihodnosti, če bi finančno ministrstvo Združenih držav Amerike določene ugodnosti, ki presegajo tiste iz priloge II sporazuma, določilo enostransko v svojih ustreznih predpisih) lahko katera od finančnih institucij Slovenije štela za tujo finančno institucijo (TFI), domnevno skladno s FATCO, ali oproščenega upravičenega lastnika po teh ustreznih predpisih, a bi morala kot taka – če bi bili izpolnjeni določeni pogoji v v omenjenih predpisih – poročati.

Tretji odstavek

Družba za upravljanje izpolnjuje obveznosti po sporazumu in tem zakonu za investicijske sklade brez pravne osebnosti, ki jih upravlja, in zanje odgovarja. Upravljaavec pokojninskega sklada izpolnjuje obveznosti po sporazumu in tem zakonu za pokojninske sklade, ki jih upravlja.

Četrty odstavek

V prilogi I sporazuma (tj. v odstavku A oddelkov II, III IV in V) je določeno, da se – razen če se poročevalska finančna institucija Slovenije odloči drugače glede vseh računov posameznikov oziroma subjektov (že odprtih ali novih) ali posebej glede katere koli jasno opredeljene skupine takih računov, kadar izvedbena pravila v Sloveniji tako izbiro sploh omogočajo – za določene skupine računov posameznikov ne zahteva pregleda, identificiranja ali poročanja, tako kot velja za račune Združenih držav Amerike, o katerih se poroča.

S predlaganim četrtyim odstavkom se določa, da obveznost pregleda, identifikacije ali poročanja tako kot za račune Združenih držav Amerike, o katerih se poroča, velja tudi za vse račune posameznikov in subjektov, finančna institucija pa se lahko odloči, da bo uporabila ugodnost iz sporazuma in določenih skupin računov (določenih v zgoraj omenjenih odstavkih priloge I sporazuma) ne bo pregledovala, opravljala identifikacije ali poročala v zvezi z njimi, tako kot velja za račune Združenih držav Amerike, o katerih se poroča. Finančna institucija mora o taki izbiri obvestiti pristojni organ.

Navedeno se predlaga, ker je poročanje FATCA prvo poročanje finančnih institucij, ki mu bo v kratkem sledilo poročanje po novem OECD-jevem enotnem standardu poročanja finančnih institucij CRS (prvo poročanje po CRS-ju je predvideno v letu 2017) ter po predlogu spremembe Direktive Sveta 2011/16/EU. To pomeni, da bodo finančne institucije kmalu dolžne opravljati pregled, identifikacijo in poročanje v zvezi z vsemi računi, ki jih vodijo, razen za tiste, za katere bo s predpisi določena posebna izjema.

Peti in šesti odstavek

Določa se pooblastilo ministru za podzakonski akt.

Sedmi odstavek

Določa se, da mora biti iz dokumentacije poročevalske finančne institucije Slovenije oziroma tretje osebe iz 266.g člena tega zakona (če bi uporabo storitev tretjih oseb dovolil minister, pristojen za finance) pri izvajanju postopkov dolžne skrbnosti in zbiranju informacij razvidno, kako je zbirala informacije. Del dokumentacije so npr. samopotrčila in dokazne listine. Slednje so opredeljene v odstavku D oddelka VI priloge I sporazuma. Dokumentacija se hrani 10 let od poteka leta, na katero se nanaša, na način iz 32. člena zakona. Z zadnjim stavkom se določa, da pisna privolitev imetnikov za kopiranje osebnih identifikacijskih dokumentov in drugih dokaznih listin, ki jih mora imeti po prilogi I sporazuma poročevalska finančna institucija v evidenci (in se ne hranijo v izvorniku, kot se lahko hrani npr. potrdilo o rezidentstvu), ni potrebna. Posledično se pristojnemu organu omogoča, da v okviru nadzora nad izvajanjem določb sporazuma in tega poglavja zakona preverja pravilnost zbiranja informacij pri poročevalski finančni instituciji. Zadnji stavek je dodan zaradi mnenja informacijskega pooblaščenca in je povezan z 2. členom predloga zakona. Po veljavni ureditvi lahko namreč upravljavci osebnih podatkov osebne dokumente kopirajo le na podlagi pisne privolitve njihovih imetnikov, če ni z zakonom določeno drugače.

K 266.č členu

Navedena obveznost izhaja iz pododstavka c prvega odstavka 4. člena sporazuma. V skladu s sporazumom se morajo registrirati tudi sponzorski subjekti (pododstavek a petega odstavka oddelka B poglavja IV priloge II sporazuma) ali sponzorirane finančne institucije (pododstavek c tretjega odstavka oddelka A poglavja IV priloge II sporazuma) ali finančne institucije z lokalnimi strankami (sedmi odstavek oddelka A poglavja III priloge II sporazuma).

Registrirati je treba tudi novoustanovljene/novooblikovane finančne institucije, če obveznost njihove registracije izhaja iz sporazuma.

K 266.d členu

Prvi odstavek

Določba prvega odstavka se glede nabora informacij, ki jih je treba sporočiti, navezuje na sporazum. Poročevalska finančna institucija mora pristojnemu organu v Sloveniji sporočiti informacije, ki jih mora ta skladno s pododstavkom a drugega odstavka 2. člena sporazuma sporočiti pristojnemu organu v Združenih državah Amerike, vključno s svojo globalno posredniško identifikacijsko številko (GIIN).

Drugi odstavek

Po drugem odstavku 3. člena sporazuma bo morala Slovenija v informacijah, ki jih bo izmenjevala z Združenimi državami Amerike, navesti valuto, v kateri bo izražen vsak ustrezen znesek. Z omenjeno določbo se obveznost sporočanja valute posledično nalaga poročevalskim finančnim institucijam pri sporočanju informacij pristojnemu organu v Sloveniji.

Tretji odstavek

Podatek o tem, da poročevalska finančna institucija v koledarskem letu, za katero se poroča, ni vodila računov, o katerih se poroča, se sporoči v splošnem roku za poročanje iz 266.g člena tega zakona.

Četrty odstavek

Predlagana določba temelji na petem odstavku 4. člena sporazuma, v katerem so določena posebna pravila v zvezi s povezanimi subjekti in podružnicami, ki so nesodelujoče finančne institucije.

Peti odstavek

S to določbo se zagotavlja, da se zbirajo in pristojnemu davčnemu organu sporočajo tudi informacije o računih, ki jih imajo nesodelujoči imetniki računov, kot izhaja iz drugega odstavka 4. člena sporazuma.

K 266.e členu

Po navedeni določbi mora poročevalska finančna institucija Slovenije uveljaviti postopke, ki ji omogočajo ugotavljanje okoliščin v zvezi z računi in spremembe teh okoliščin.

Navedena določba temelji na petem pododstavku odstavka E oddelka II priloge I sporazuma, v katerem je določeno, da mora poročevalska finančna institucija Slovenije uveljaviti postopke, ki omogočajo, da uslužbenec za poslovanje s strankami ugotovi katero koli spremembo okoliščin v zvezi z računom. Če je npr. uslužbenec za poslovanje s strankami obveščen o novem poštnem naslovu imetnika računa v Združenih državah Amerike, mora poročevalska finančna institucija Slovenije novi naslov obravnavati kot spremembo okoliščin in mora, če se odloči za uporabo četrtega pododstavka odstavka B oddelka II priloge I sporazuma, od imetnika računa pridobiti ustrezno dokumentacijo. Podobno je v tretjem pododstavku odstavka E oddelka IV priloge I sporazuma določeno, da mora poročevalska finančna institucija v primeru spremenjenih okoliščin, na podlagi katerih spozna ali utemeljeno domneva, da je samopotrđilo ali druga dokumentacija v zvezi z računom nepravilna ali nezanesljiva, ponovno določiti status računa.

Z določbo se tako na splošno določa, da mora institucija vzpostaviti postopke, ki ji omogočajo izvajati obveznosti dolžne skrbnosti in poročanja po sporazumu.

K 266.f členu

Navedena določba izhaja iz tretjega odstavka 5. člena sporazuma, v katerem je določeno, da lahko vsaka pogodbenica poročevalskim finančnim institucijam dovoli uporabo storitev tretjih oseb pri izpolnjevanju obveznosti, ki jih takim poročevalskim finančnim institucijam nalaga pogodbenica, kot je predvideno s sporazumom, vendar za izpolnjevanje teh obveznosti ostane odgovorne poročevalske finančne institucije.

Če bi se v praksi izkazalo, da bi bilo primerno dovoliti uporabo storitev tretjih oseb v zvezi izpolnjevanjem obveznosti iz sporazuma, to lahko predpiše minister s podzakonskim aktom, ki lahko med drugim določi podrobnejše pogoje za izvajanje takih storitev.

K 266.g členu

Minister, pristojen za finance, bo predpisal obliko in način sporočanja informacij davčnemu organu. Poročevalska finančna institucija Slovenije mora informacije sporočiti pristojnemu davčnemu organu najpozneje do 31. maja leta, ki sledi koledarskemu letu, na katero se informacije nanašajo.

K 266.h členu

Navedena določba izhaja iz 7. člena sporazuma. S predlagano določbo se omogoča, da se z ugodnejšimi pogoji seznanijo finančne institucije.

K 266.i členu

Pristojni organ za izvajanje nalog izmenjave informacij po sporazumu je Finančna uprava Republike Slovenije.

K 266.j členu

Navedena določba izhaja iz četrtega odstavka 5. člena sporazuma, v katerem je določeno, da pogodbenici po potrebi sprejmeta ukrepe, da bi finančnim institucijam preprečevali ravnanje, s katerim bi se izogibale poročanju po sporazumu.

K 266.k členu

V tem členu je določeno, da lahko minister, pristojen za finance, podrobneje določi način izvajanja tega poglavja zakona, če bi se v praksi to izkazalo za potrebno zaradi zagotovitve enotnega izvajanja sporazuma in tega zakona.

K 17. členu

S tem členom se spreminja 285. člen ZDavP-2 na način, da se za izračuna akontacije dohodnine od dohodka od osebnega dopolnilnega dela (ODD), ki se v skladu z ZDoh-2 šteje za dohodek iz zaposlitve, in sicer za dohodek iz drugega pogodbenega razmerja, določi odstop od splošno veljavnega načina izračuna akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve, in sicer za primere opravljanja ODD-ja v skladu s tretjim odstavkom 12. člena ZPDZC-1, če je izplačevalec dohodka subjekt, ki se sicer šteje za plačnika davka. Določi se, da akontacijo dohodnine od dohodka od ODD-ja, po ZPDZC-1 tudi v teh primerih ugotovi davčni organ z odločbo na podlagi napovedi davčnega zavezanca (izvajalca ODD-ja). S tem se v teh primerih omogoči izračun akontacije dohodnine od dohodka od ODD-ja, upošteva davčno osnovo, določeno z ZDoh-2. Davčna osnova od tega dohodka je namreč vsak posamezni dohodek, zmanjšan med drugim tudi za obvezne prispevke za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačati delojemalec (oseba, ki opravlja osebno dopolnilno delo). V primerih opravljanja ODD-ja v skladu s tretjim odstavkom 12. člena ZPDZC-1 je zavezanec za plačilo prispevkov namreč oseba, ki opravlja ODD. S spremenjenim sistemom osebnega dopolnilnega dela, in sicer z uvedbo sistema vrednotnic, ki se bo začel izvajati s 1. januarjem 2015, se uvaja specifičen sistem plačevanja in določanja prispevkov za socialno varnost, ki je popolna novost, s čimer bi nastal problem priznavanja prispevkov za socialno varnost pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka od ODD-ja, v primeru, ko bi akontacijo moral izračunati plačnik davka z davčnim odtegljajem. Prispevki se bodo namreč plačevali preko nakupa vrednotnice, pri čemer so določeni v pavšalnem znesku 9 evrov na vrednotnico, brez vezave na dejansko opravljeno ODD oziroma dosežen dohodek od ODD-ja.

Ob nespremenjenem načinu izračuna davčne osnove od dohodka od ODD-ja, bi v primeru, ko bi bil dolžan akontacijo dohodnine izračunati plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja, nastal, zaradi specifičnega sistema plačevanja in določanja prispevkov za socialno varnost v sistemu vrednotnic, problem upoštevanja prispevkov za socialno varnost pri izračunu akontacije dohodnine. Plačnik davka ne bi razpolagal s podatkom o plačanih prispevkih, saj se ne obračunavajo oziroma določajo od posameznega dohodka ODD in jih ni dolžan on obračunati, niti podatka ne more pridobiti od prejemnika dohodka od ODD-ja (izvajalca ODD-ja), saj pavšalno določen znesek prispevkov ni vezan na posamezno izplačilo oziroma prejem dohodka od ODD-ja.

S spremembo se v teh primerih obveznost plačnika davka prenese na izvajalca ODD-ja, s tem se izenači vse izvajalce ODD-ja glede načina izračuna akontacije dohodnine, izplačevalca dohodka pa razbremenijo obračunavanja in plačevanja akontacije dohodnine ob izplačilu. S tem ne izgubimo kontrolnega mehanizma preko izplačevalca dohodka, saj bo v tem primeru moral izplačevalec tega dohodka, ki bo pravna oseba ali fizična oseba, ki opravlja dejavnost, avtomatično dostavljati podatke po 337. členu ZDavP-2. Navedeno bo zahtevalo prilagoditev pravilnika o dostavi podatkov in programsko podporo na FURS.

Navedena sprememba pomeni tudi možnost priznavanja prispevkov za socialno varnost že pri izračunu akontacije dohodnine, kar zagotavlja enako obravnavo rezidentov in nerezidentov pri določanju davčne osnove. Nadalje, sprememba zasleduje enako obravnavo vseh oseb, ki opravljajo ODD z vidika izračuna akontacije dohodnine, kar bi posledično omogočilo ukinitve poročanja dohodkov od ODD-ja po ZPDZC-1 za namene preverjanja dohodkovnega pogoja za opravljanje ODD-ja, kar za izvajalce ODD-ja lahko pomeni tudi administrativno poenostavitev.

K 18. členu

Uskladitev izrazov z Zakonom o finančni upravi.

K 19. členu

Sprememba 349. člena glede načina hrambe je povezana s sedmim odstavkom 266.c člena predloga zakona.

K 20. členu

Z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek v zvezi z izdajo računov brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave pri gotovinskem poslovanju samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 3.200 do 30.000 eurov, če pred izdajo vezanih knjig računov od davčnega organa ne pridobi identifikacijske oznake za namene izdaje vezanih knjig računov ali ne posreduje davčnemu organu podatkov o serijskih številkah izdanih vezanih knjig računov. Obveznost v zvezi z izdajo vezanih knjig računov je predpisana v drugem odstavku novega 31. a člena.

Za kršitev te obveznosti se z globo v višini od 400 do 4.000 eurov kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo v višini od 600 do 4.000 eurov pa odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za te prekrške kaznuje z globo 800 do 4.000 eurov.

K 21. členu

Določijo se prekrški za kršitve obveznosti zavezancev v zvezi z izdajo računov brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave pri gotovinskem poslovanju, kot to določa 31.a člen. Sankcije za te kršitve se izenačijo s sankcijami za kršitve pri izdaji računov z uporabo računalniškega programa oziroma elektronske naprave v skladu z 38. členom, določene v 398.a členu. V skladu z novim 398.b členom se kot posebno hud davčni prekršek štejejo tudi kršitve zavezanca pri izdaji računov brez uporabe računalniškega programa oziroma elektronske naprave v nasprotju s prvim odstavkom 31.a člena in kršitve določbe četrtega odstavka istega člena o obvezni hrambi vseh podatkov oziroma listov, ki omogočajo revizijsko sled vseh sprememb izvornih podatkov iz vezane knjige računov.

Za navedene prekrške se posameznik kaznuje z globo v razponu od 3.000 do 10.000 eurov, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost z globo v razponu od 20.000 do 70.000 eurov, pravna oseba z globo v razponu od 50.000 do 150.000 eurov, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo v razponu od 70.000 do 250.000 eurov.

Globe za odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika in odgovorno osebo posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, so v razponu od 1.500 do 4.000 eurov, za odgovorno osebo pravne osebe v razponu od 2.000 do 6.000 eurov, in za odgovorno osebo pravne osebe, ki v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, velja za srednjo ali veliko družbo, v razponu od 4.000 do 10.000 eurov.

K 22. členu

Določijo se davčni prekrški, ki jih storijo finčne institucije ali drugi subjekti oziroma osebe v zvezi z izvajanjem sporazuma iz IV. A poglavja tega zakona. Finačna institucija se kaznuje z globo od 1.600 do 25.000 eurov za prekršek, če:

1. ne izvaja postopkov dolžne skrbnosti iz priloge I sporazuma, ne zbira informacij, za katere se zahteva poročanje po sporazumu in tem zakonu, ter jih ne sporoča pristojnemu organu (prvi in drugi odstavek 266.c člena);
2. ne vodi dokumentacije, iz katere so razvidni postopki, po katerih je zbrala informacije, oziroma je ne hrani skladno z določbami tega zakona (sedmi odstavek 266.c člena);
3. pristojnemu organu ne sporoča informacij glede računov, o katerih se poroča, jih ne sporoča pravočasno ali v sporočilu ne navede ustrezne valute oziroma ne sporoči, da v

zadevnem koledarskem letu ni identificirala računov, o katerih se poroča (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 266.d člena ter drugi odstavek 266.g člena).

Z globo od 400 do 4.000 eurov se za navedene prekrške kaznuje tudi odgovorna oseba finančne institucije.

Z globo od 1.600 do 25.000 eurov se za zgoraj navedene prekrške pod točko 1., 2., in 3. kaznuje tudi družba za upravljanje oziroma upravljavec, ki upravlja investicijski oziroma pokojninski sklad brez pravne osebnosti (tretji odstavek 266. c člena). Za te prekrške se z globo od 400 do 4.000 eurov kaznuje tudi odgovorna oseba družbe za upravljanje oziroma upravljavca, ki upravlja investicijski oziroma pokojninski sklad brez pravne osebnosti.

Z globo od 1.600 do 25.000 eurov se kaznuje subjekt, ki v predloženem samopotrdlu finančni instituciji navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (osmi odstavek 266.c člena). Za te prekrške se z globo od 400 do 4.000 eurov kaznuje tudi fizična oseba.

K 23. členu

Za davčne prekrške, ki jih naredijo finančne institucije ali drugi subjekti oziroma osebe v zvezi z izvajanjem sporazuma iz IV. A poglavja tega zakona, določene v 400.a členu, se določi pooblastilo davčnemu organu za izrek globe v ustreznem razponu. Davčni organ lahko v hitrem postopku o prekršku izreče globo v kateri koli višini znotraj razpona, ki je predpisan v 400.a členu.

K 24. členu

V prvem odstavku je določeno, da ne glede na prvi odstavek 266.d člena tega zakona poročevalskim finančnim institucijam Slovenije v primeru računov, o katerih se poroča in jih vodijo na dan 30. junija 2014, informacij o identifikacijski številki davkoplačevalca (IŠD) v Združenih državah Amerike za vsako določeno osebo ni treba vključiti v poročanje pristojnemu davčnemu organu za koledarska leta 2014, 2015 in 2016, če te številke ni v evidencah poročevalske finančne institucije. V tem primeru se v poročanje vključi datum rojstva te osebe, če ima poročevalska finančna institucija ta datum v svojih evidencah. Določba izhaja iz pododstavka b četrtega odstavka 6. člena sporazuma.

V skladu s sporazumom se poročanje začne v manjšem obsegu, nato pa se z leti povečuje, tako da se za leto 2016 in naslednja leta poročajo vse informacije (tretji odstavek 3. člena sporazuma). Sporazum prav tako (v četrtem odstavku 3. člena) določa, da v zvezi z vsakim računom, o katerem se poroča in ki že obstaja, ni treba pridobiti izmenjanih informacij in vanje vključiti IŠD-ja Združenih držav Amerike, če ga ni v evidencah poročevalske finančne institucije Slovenije. V takem primeru poročevalska finančna institucija pridobi in v sporočene informacije vključi datum rojstva ustrezne osebe, če ima to informacijo v svojih evidencah. Določba predlaganega četrtega odstavka tega člena tako napotuje na režim poročanja za koledarska leta 2014, 2015 in 2016, kot je določeno v tretjem in četrtem odstavku 3. člena sporazuma.

V tretjem odstavku je določeno, da mora poročevalska finančna institucija Slovenije informacije, ki se nanašajo na koledarsko leto 2014, pristojnemu organu sporočiti najpozneje do 30. junija 2015. S tem se za prvo leto poročanja rok za dostavo informacij davčnemu organu podaljša za en mesec.

K 25. členu

Določa se obveznost sporočanja določenih dodatnih informacij pristojnemu organu za koledarski leti 2015 in 2016.

K 26. členu

Določijo se prekrški za kršitev prehodnih določb, ki urejajo obveznosti poročevalskih finančnih institucij v letih 2015 in 2016.

Z globo od 1.600 do 25.000 eurov se kaznuje za prekršek finančna institucija, če:

1. za koledarski leti 2015 in 2016 pristojnemu organu letno ne sporoči tudi naziva in naslova vsake nesodelujoče finančne institucije, ki ji je izvršila plačila, in skupnega zneska teh plačil, teh podatkov ne sporoči pravočasno oziroma ne sporoči, da v koledarskem letu, za

katero se poroča, ni izvršila plačil nesodelujočim finančnim institucijam (prvi, drugi in četrti odstavek 28. člena tega zakona);

2. pristojnemu organu ne sporoča informacij o plačilih iz prvega in drugega odstavka 28. člena v roku in na način iz 266.g člena tega zakona.

K 27. členu

V končni določbi se določi začetek veljavnosti tega zakona s 1. januarjem 2015, razen za nov 85.a člen, ki ureja elektronsko vročanje prek portala eDavki. Ta določba začne veljati 1. januarja 2016.

Uredi se tudi začetek uporabe določbe v zvezi z izdajo ročno izpisanih računov pri gotovinskem poslovanju in elektronskem vročanju (nov 31.a člen) z 31. januarjem 2015.

V času od objave zakona do začetka uporabe oziroma kasnejšega začetka veljavnosti je treba sprejeti naslednja podzakonska predpisa:

- Pravilnik o izvajanju Zakona o davčnem postopku, s katerim bo podrobneje določena vsebina, oblika, postopek izdaje in način potrjevanja računov iz vezane knjige računov (izdaja ročno izpisanih računov pri gotovinskem poslovanju)
- Pravilnik o elektronskem vročanju, v katerem bodo določeni podrobnejši kriteriji in način elektronskega vročanja.

I. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

2. člen (postopanje po tem zakonu)

(1) Davčni organ postopa po tem zakonu, kadar odloča o obveznostih in pravicah posameznikov, pravnih oseb in drugih strank v postopku pobiranja davkov (v nadaljnjem besedilu: davčni postopek), kadar daje pomoč pri pobiranju davkov ali izmenjavi podatkov drugim državam članicam EU, ali kadar izvaja mednarodno pogodbo o izogibanju dvojni obdavčitvi, ki obvezuje Slovenijo.

(2) Po tem zakonu postopajo tudi nosilci javnih pooblastil, če so z zakonom pooblaščen za pobiranje davkov, in je z zakonom predpisano, da se za njihovo pobiranje uporablja ta zakon.

(3) Za vprašanja davčnega postopka, ki niso urejena z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo, z zakonom o obdavčenju, s tem zakonom, zakonom, ki ureja davčno službo, zakonom, ki ureja carinsko službo, ali zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor, se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

3. člen (pobiranje davka)

(1) Pobiranje davka vključuje vse naloge državnih in drugih organov, pristojnih za pobiranje davkov, pravice in obveznosti zavezancev za davek in drugih oseb, določenih z zakonom o obdavčenju, zakonom, ki ureja davčno in carinsko službo, in tem zakonom, v zvezi z ugotavljanjem in izpolnitvijo davčne obveznosti zavezanca za davek, ki je določena s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, vključno v zvezi z ugotavljanjem kršitev zakona o obdavčenju.

(2) Davek po tem zakonu je vsak denarni prihodek državnega proračuna, proračuna Evropske skupnosti ali proračuna samoupravnih lokalnih skupnosti, ki ne predstavlja plačila za opravljeno storitev ali dobavljeno blago in se plača izključno na podlagi zakonov o obdavčenju oziroma predpisov samoupravnih lokalnih skupnosti, izdanih na podlagi zakonov o obdavčenju.

(3) Če ni s tem zakonom drugače določeno, določbe tega zakona, ki se nanašajo na davek, veljajo tudi za:

- uvozne in izvozne dajatve, predpisane s predpisi Evropske skupnosti;
 - prispevke za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, prispevke za obvezno zdravstveno zavarovanje, prispevke za zaposlovanje in prispevke za starševsko varstvo, uvedene v skladu z zakonom (v nadaljnjem besedilu: prispevek);
 - nadomestila, intervencijske in druge ukrepe, ki so v celoti ali delno sistem financiranja kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, vključno z zneski, pobranimi v zvezi s temi ukrepi.
- (4) Obresti, stroški postopka pobiranja davkov, denarne kazni in globe ter stroški postopka o prekršku, ki jih odmeri oziroma izreka davčni organ, so pripadajoče dajatve, ki se štejejo za davek iz drugega odstavka tega člena, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(5) Za zakone o obdavčenju se štejejo zakoni, ki uvajajo in urejajo davčno obveznost, vključno s predpisi Evropske skupnosti, ki se štejejo za del pravnega reda Slovenije.

4. člen (načelo zakonitosti v davčnih zadevah)

(1) Davčni organ odloča v davčnih zadevah samostojno v okviru in na podlagi mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, zakonov in splošnih aktov po tem zakonu, zakonu, ki ureja davčno oziroma carinsko službo ali zakonu o obdavčenju.

(2) Davčni organ pri obravnavi zavezancev za davek postopa nepristransko.

(3) V zadevah, v katerih davčni organ odloča po prostem preudarku, mora odločiti v skladu z namenom, zaradi katerega je prosti preudarek dan, in obsegom prostega preudarka, kot ga določa zakon.

11. člen

(državni in drugi organi, pristojni za pobiranje davkov)

Državni organi, pristojni za pobiranje davkov (v nadaljnjem besedilu: davčni organ), po tem zakonu so:

1. Ministrstvo za finance;
2. Davčna uprava Republike Slovenije;
3. Carinska uprava Republike Slovenije in
4. drugi državni organi, kadar v davčnih in drugih stvareh odločajo o davkih.

13. člen

(pravica do informiranja)

(1) Zavezanec za davek ima pravico:

1. da je pravočasno in na primeren način obveščen o spremembah v zakonih o obdavčenju in v drugih predpisih v zvezi z obdavčenjem ter da mu davčni organ pravočasno, najpozneje pa v 30 dneh po predložitvi vprašanja in vseh informacij, ki so relevantne za pripravo pojasnila, posreduje pojasnila o načinu izvajanja posameznih določb predpisov o obdavčenju,
2. do informacij o načinu izračunavanja in plačevanja davkov ter
3. do podatkov o stanju svojih davčnih obveznosti.

(2) Navodila, ki jih za zagotovitev enotne uporabe predpisov z delovnega področja davčnega organa izda minister ali ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, generalni direktor ali generalna direktorica (v nadaljnjem besedilu: generalni direktor) Davčne uprave Republike Slovenije oziroma generalni direktor ali generalna direktorica (v nadaljnjem besedilu: generalni direktor) Carinske uprave Republike Slovenije, so zavezujoča za ravnanje davčnega organa v davčnem postopku. Navodila se objavijo na spletnih straneh izdajatelja.

(3) Sistem informiranja mora biti vzpostavljen na način, da omogoča vsem zavezancem za davek čim lažji, enoten in sodoben dostop do informacij in zagotavlja enotno izvajanje zakonov o obdavčenju in tega zakona.

14. člen

(zavezujoča informacija)

(1) Generalni davčni urad oziroma Generalni carinski urad lahko izda zavezancu za davek, pisno informacijo o davčni obravnavi njegovih nameranih transakcij oziroma nameranih poslovnih dogodkov (v nadaljevanju: nameravana aktivnost).

(2) Zavezanec za davek zahteva izdajo zavezujoče informacije z vlogo, ki mora poleg drugih sestavin vsebovati tudi:

1. natančen opis nameravane aktivnosti, zlasti:
 - opis njene ekonomske vsebine ter opis posameznih nameranih transakcij oziroma nameranih poslovnih dogodkov, ki vsebuje opis dejstev, zlasti: sredstva in storitve, na katere se nanašajo, njihovo pogostost, tipske udeležence, vrednost, in njihovo pravno opredelitev,
 - načrte zavezanca za davek v obsegu, ki pripomore k boljšemu razumevanju ekonomske vsebine nameravane aktivnosti, zlasti: načrt proizvodnje, prodaje in širitve poslovnih aktivnosti,
 - navedbo vprašanj glede nameravane aktivnosti v zvezi s predpisi iz tretjega odstavka 2. člena tega zakona oziroma opis davčne problematike, ki je razlog za vložitev zahteve,
 - navedbo določb predpisov iz prejšnje alineje, ki so po mnenju zavezanca za davek pomembne v konkretnem primeru,
 - mnenje zavezanca za davek o predvidenem učinku, ki naj bi jih imela nameravana aktivnost na njegove davčne obveznosti in

– navedbo obstoječih stališč (npr. strokovna mnenja, komentarji, sodna praksa) znanih zavezancu za davek, ki podpirajo oziroma ne podpirajo njegovega mnenja iz prejšnje alineje.

2. izjavo zavezanca za davek o tem, ali je oziroma je bilo katerokoli vprašanje, povezano z zahtevo za izdajo zavezujoče informacije, pri zavezancu za davek ali pri z njim povezani osebi, po njegovem vedenju:

1. predmet že predloženega obračuna davka oziroma davčne napovedi,

2. obravnavano v že izdani zavezujoči informaciji,

3. obravnavano v postopku davčnega nadzora,

4. obravnavano v postopku s pravnimi sredstvi ali pred sodiščem.

3. dokumentacijo, ki predstavlja podlago ali na katero se sklicuje zavezanec za davek v zahtevi za izdajo zavezujoče informacije.

(3) Davčni organ mora najpozneje v 15 delovnih dneh od prejema popolne vloge zavezanca za davek obvestiti o tem, ali bo izdal zavezujočo informacijo.

(4) Davčni organ zavezanca za davek z dopisom obvesti, da ne bo izdal zavezujoče informacije, če:

– gre za že izvedeno aktivnost, pri čemer se šteje, da je aktivnost izvedena tudi, če zavezanec za davek ne more več enostransko vplivati na izvedbo aktivnosti,

– je katerokoli vprašanje, povezano z zahtevo za izdajo zavezujoče informacije, obravnavano v postopku davčnega nadzora oziroma v postopku s pravnimi sredstvi ali pred sodiščem, oziroma naj bi se nameravana aktivnost opravljala v nedoločenem prihodnjem času oziroma, če iz vloge za izdajo zavezujoče informacije ne izhaja resen namen izvedbe nameravane aktivnosti,

– bi priprava zavezujoče informacije zahtevala razlago predpisa, ki ni predpis iz tretjega odstavka 2. člena tega zakona,

– bi priprava zavezujoče informacije zahtevala ugotovitev dejstva, iz okoliščin pa izhaja, da tega dejstva v času obravnave zahteve za izdajo zavezujoče informacije, ni mogoče ugotoviti, zlasti: rezidentstvo, opravljanje dejavnosti, povezanost oseb,

– gre za vprašanje, povezano z oblikovanjem transfernih cen.

(5) Davčni organ mora izdati zavezujočo informacijo najpozneje v šestih mesecih od vročitve obvestila iz tretjega odstavka tega člena, s katerim je zavezanca za davek obvestil, da bo izdal zavezujočo informacijo. Zavezujoča informacija je v konkretnem primeru za davčni organ zavezujoča od njene vročitve zavezancu za davek dalje.

(6) Zavezujoča informacija ne zavezuje davčnega organa, če temelji na netočnih ali nepopolnih podatkih, ki jih je zavezanec za davek navedel v vlogi, ali če aktivnost zavezanca za davek nima v vlogi navedene ekonomske vsebine. V tem primeru davčni organ zavezujočo informacijo prekliče. Preklicana informacija nima pravnih učinkov.

(7) Davčni organ lahko izdano zavezujočo informacijo nadomesti, če naknadno ugotovi, da je pri njeni izdaji nepravilno uporabil materialno pravo, in je bila izdana v zvezi z nameravano aktivnostjo, ki je ponavljajoče narave oziroma v času preklica še ni dokončana. Zavezujoča informacija v tem primeru zavezuje davčni organ glede aktivnosti, ki jih je zavezanec za davek izvedel do dneva vročitve nadomestne zavezujoče informacije.

(8) Vse stroške v zvezi z izdajo zavezujoče informacije nosi zavezanec za davek.

(9) Obliko in način izdajanja zavezujočih informacij iz tega člena in višino stroškov določi minister, pristojen za finance.

20. člen

(razkritje po pravnomočnosti)

(1) Generalni davčni urad oziroma Generalni carinski urad sme razkriti podatke o davčnem dolgu, ki na dan vložitve zahteve presega 4.000 eurov, firmi in sedežu zavezanca za davek, ki je poslovni subjekt po zakonu, ki ureja poslovni register, če je davčni postopek pravnomočno končan ali, če je zavezanec za davek obveznost ugotovil v obračunu davka in ga ni plačal v predpisanem roku. Oseba, ki zahteva to informacijo, mora izkazati poslovni interes, pri čemer mora v zahtevi navesti konkretnega zavezanca za davek. V kolikor oseba, ki zahteva informacijo, ne izkaže poslovnega interesa, se ji zahteva zavrne.

(2) Šteje se, da poslovni interes izkazujejo tudi osebe, ki kot svojo dejavnost opravljajo storitve ugotavljanja poslovne bonitete.

33. člen

(davčna številka)

(1) Davčnemu zavezancu se na način ter pod pogoji, določenimi s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčni register, dodeli številka (v nadaljnjem besedilu: davčna številka), ki se uporablja v zvezi z vsemi davki.

(2) Davčna številka se uporablja za enotno opredelitev in povezavo podatkov v evidencah, ki jih vodita Carinska uprava Republike Slovenije in Davčna uprava Republike Slovenije.

(3) Z zakonom o obdavčenju se lahko določi, da se za posamezno vrsto davka davčni številki iz prvega odstavka tega člena dodajo dodatne črkovne ali številčne oznake. V tem primeru se za to vrsto davka tako dopolnjena davčna številka uporablja namesto davčne številke iz prvega odstavka tega člena. Določbe glede uporabe davčne številke veljajo tudi za takšno dopolnjeno davčno številko.

(4) Davčna številka se dodeli tudi osebi, ki ni davčni zavezanec, kadar je potrebna v davčnem postopku.

39. člen (obveznost dajanja podatkov)

(1) Osebe iz 31. člena tega zakona ter druge osebe, ki so z zakonom pooblašene, da vzpostavijo, vodijo in vzdržujejo zbirke podatkov, registre ali druge evidence, morajo davčnemu organu dati na razpolago vse podatke, potrebne za pobiranje davkov, ter omogočiti davčnemu organu vpogled v svojo dokumentacijo. Na razpolago morajo dati tudi vso dokumentacijo, ki jo vodijo, in zbirke podatkov, ki jih vodijo v obliki registrov, evidenc ali zbirov podatkov, ne glede na to, ali so z zakonom predpisane kot obvezne, in informacije, ki so pomembne pri odmeri davka, vključno s svojo davčno številko in davčnimi številkami drugih oseb, s katerimi morajo razpolagati v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

(2) Prvi odstavek tega člena se uporablja tudi za podatke, ki jih davčni organ pridobiva v skladu z veljavno mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo, zakonom o obdavčenju ali tem zakonom.

(3) Davčni organ pridobiva podatke v skladu s prvim odstavkom tega člena:

1. avtomatično, če je tak način dajanja podatkov in vrsta zahtevanih podatkov določena s tem zakonom, zakonom, ki ureja davčno oziroma carinsko službo, in zakonom o obdavčenju,
2. na pisno zahtevo, če ni s tem zakonom drugače določeno, ali
3. na kraju samem.

70. člen (stvarna pristojnost)

(1) Za odločanje v davčnem postopku na prvi stopnji sta stvarno pristojni Davčna uprava Republike Slovenije in Carinska uprava Republike Slovenije.

(2) Za odločanje na drugi stopnji je v zadevah iz prvega odstavka tega člena stvarno pristojno Ministrstvo za finance.

(3) Stvarna pristojnost drugih organov, ki postopajo po tem zakonu, je predpisana s posebnim zakonom.

(4) Za odločanje v postopkih izvajanja mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, je stvarno pristojno Ministrstvo za finance, v postopkih izvajanja drugih mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, pa organ, ki je določen z mednarodno pogodbo ali aktom o ratifikaciji.

(5) Stvarna pristojnost tujih davčnih organov je določena z mednarodno pogodbo, ki jo je Republika Slovenija uveljavila z zakonom.

85. člen (vročitve)

(1) Vse odločbe in sklepi ter drugi dokumenti, od katerih vročitve začne teči rok, razen odločb, sklepov in drugih dokumentov, ki se izdajo v postopku davčnega nadzora in v postopku davčne izvršbe, se vročajo z navadno vročitvijo. Vročitev je opravljena 15. dan od dneva odpreme, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Odločbe, izdane na podlagi sedmega odstavka 267. člena tega zakona in odločbe, s katerimi je določeno obročno plačevanje davka, se vročajo z osebno vročitvijo.

(3) Če davčni zavezanec ne plača davka v roku oziroma v roku ne izpolni druge obveznosti, mu davčni organ vroči odločbo, sklep ali drug dokument z osebno vročitvijo, če ta zakon ne določa drugače.

(4) Če je potrebno opraviti vročitev tako, da se dokument objavi na oglasni deski organa in na enotnem državnem portalu e-uprava, v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, se v primeru, če dokument vsebuje podatke, ki se štejejo za davčno tajnost, na oglasni deski organa in na enotnem državnem portalu e-uprava, namesto dokumenta objavi zgolj obvestilo o dokumentu, ki vsebuje osnovne podatke iz dokumenta, brez podatkov, ki se štejejo za davčno tajnost. V obvestilu se navede osebno ime, letnico rojstva, oziroma firmo zavezanca za davek, njegov naslov, pravilno številko in datum dokumenta, ki se vroča, datum objave na oglasni deski in portalu ter davčni urad in izpostavo, ki je dokument izdala.

95. člen

(obračunavanje obresti v postopku davčnega nadzora)

(1) V primeru, ko davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost, se za čas od poteka roka za plačilo davka do izdaje odločbe obračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za plačilo davka. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo zamudne obresti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru, ko davčni organ pri izvajanju nadzora v skladu z zakonom, ki ureja carinsko službo, v naknadnem nadzoru ugotovi carinski dolg, obresti obračunajo za čas od poteka desetega dne po nastanku carinskega dolga do izdaje odločbe po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan nastanka carinskega dolga. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo zamudne obresti. Ta določba se smiselno uporablja tudi za druge dajatve, ki se v skladu s predpisi obračunavajo in plačujejo kot bi bile uvozne dajatve.

150. člen

(sklep o izvršbi)

(1) Ko izvršbo opravlja carinski organ, je za izdajo sklepa o izvršbi pristojen carinski urad, ki je na prvi stopnji izdal odločbo o odmeri davka, za pobiranje katerega je pristojen, ali sklep, s katerim se nalaga plačilo denarnih obveznosti.

(2) Če gre za izvršbo obveznosti iz 156. člena tega zakona ali za dopolnitev ali nadomestitev izvršilnega naslova iz 237. člena tega zakona, je za izdajo, dopolnitev ali nadomestitev sklepa pristojen davčni organ iz 71. člena tega zakona.

159. člen

(denarni prejemki, ki so izvzeti iz davčne izvršbe)

Denarni prejemki, ki so izvzeti iz davčne izvršbe, so:

1. preživnine, na podlagi zakona, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, in nadomestila preživnine, izplačani na podlagi zakona, ki ureja jamstveni in preživninski sklad;
2. odškodnine zaradi telesne poškodbe, po zakonu, ki ureja invalidsko zavarovanje;
3. denarne socialne pomoči po zakonu, ki ureja socialno varstvo;
4. starševski dodatki, otroški dodatki, dodatki za nego otroka in pomoči ob rojstvu otroka, dodatek za veliko družino po zakonu, ki ureja družinske prejemke;
5. štipendije in pomoči učencem in študentom za opravljeno obvezno praktično delo v vzgojno izobraževalnem procesu;
6. nadomestilo za invalidnost po zakonu, ki ureja družbeno varstvo duševno in telesno prizadetih oseb;
7. dodatek za pomoč in postrežbo;
8. prejemki od občasnega dela invalidov, ki niso v delovnem razmerju in so vključeni v programe po predpisih, ki urejajo socialno varstvo, in po predpisih, ki urejajo zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov;
9. oskrbnine po zakonu, ki ureja rejniško dejavnost;

10. sredstva, pridobljena za odpravo posledic naravnih nesreč ali škode na področju kmetijstva, gozdarstva, ribištva, veterine ali fitosanitarnem področju na podlagi predpisov, ki urejajo nesreče ali škode;

11. nepovratna denarna sredstva in denarna sredstva, pridobljena na podlagi ugodnih posojil ali poslov z jamstvi, ki se štejejo kot oblike državnih pomoči po zakonu, ki ureja pomoč družbam v težavah, razen kadar so sredstva pridobljena v zvezi z opravljanjem dejavnosti, kakor je določena v 46. členu ZDoh-2, ali v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kakor je določena v 69. členu ZDoh-2;

12. prejemki vojaških obveznikov v času izvrševanja vojaške dolžnosti, državljanov v času opravljanja nadomestne civilne službe oziroma usposabljanja za zaščito in reševanje.

216. člen (pristojnost)

(1) Pristojni organ za medsebojno upravno pomoč v skladu s tem poglavjem (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ) v Republiki Sloveniji je:

1. na področju davka na dodano vrednost, davka na dohodek in kapital, davka na zavarovalne premije ter požarno takso, Davčna uprava Republike Slovenije,

2. na področju uvoznih in izvoznih dajatev, posebnih uvoznih in drugih dajatev za sladkor ter trošarin, Carinska uprava Republike Slovenije,

3. na področju nadomestil za kmetijske proizvode, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

(2) Pristojni organ prejeta zaprosila za medsebojno pomoč takoj pošlje v izvršitev organu, ki je v skladu z zakonom pristojen za izvršitev enakovrstnih ukrepov, kot so ukrepi, za katere organ države prosilke prosi za medsebojno pomoč.

(3) Organ, ki izvaja oziroma je izvršil ukrepe na podlagi zaprosila za medsebojno pomoč, obvesti o izvršenih ukrepih pristojni organ iz prvega odstavka tega člena, ki zbrane podatke pošlje pristojnemu organu države prosilke.

(4) V besedilu tega dela zakona se pod pojem davčni organ šteje tudi ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, ko opravlja naloge v skladu s tem delom zakona.

245. člen (pristojni organi za medsebojno pomoč)

(1) V skladu s tem poglavjem se podatki izmenjujejo ter dokumenti vročajo med pristojnim organom zaprosene države in pristojnim organom države prosilke.

(2) V skladu s prvim odstavkom tega člena je pristojni organ zaprosene države (v nadaljnjem besedilu: organ zaprosene države) pristojni organ države članice EU, kateremu se pošlje zaprosilo za izmenjavo podatkov oziroma organ, ki je pristojen za spontano oziroma avtomatsko izmenjavo podatkov s pristojnimi organi držav članic EU, oziroma organ, kateremu se pošlje zaprosilo za vročitev dokumentov.

(3) V skladu s prvim odstavkom tega člena je pristojni organ države prosilke (v nadaljnjem besedilu: organ države prosilke) pristojni organ države članice EU, ki pošlje zaprosilo za izmenjavo podatkov, oziroma organ, kateremu se pošljejo podatki na podlagi spontane ali avtomatske izmenjave podatkov, oziroma organ, ki pošlje zaprosilo za vročitev.

251. člen (izmenjava uradnih oseb in sočasen davčni nadzor)

(1) Pristojni organ lahko na podlagi posebnega dogovora z organom države prosilke dovoli, da je v postopkih pridobivanja podatkov v skladu s tem poglavjem udeležena tudi uradna oseba države prosilke, vendar le toliko, kolikor je potrebno, da pojasni posebnosti primera.

(2) Pristojni organ lahko na podlagi posebnega dogovora z organom ene ali več držav prosilke določi, da davčni organ sodeluje v sočasnem davčnem nadzoru zavezancev za davek, ki hkrati poteka v več državah članicah EU, z namenom, da si pristojni organi držav članic EU, sodelujočih v sočasnem nadzoru, izmenjajo tako pridobljene informacije. Davčni organ izvršuje naloge v okviru sočasnega davčnega nadzora na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčno službo.

254. člen

(pristojnost za izmenjavo podatkov na področju posrednih davkov)

- (1) Pristojni organ za izvajanje nalog izmenjave podatkov med državami članicami EU glede obdavčevanja blaga in storitev z davkom na dodano vrednost med državami članicami EU je Davčna uprava Republike Slovenije.
- (2) Pristojni organ za izvajanje nalog izmenjave podatkov med državami članicami EU glede obdavčevanja dobav trošarinskih izdelkov v prometu med državami članicami EU je Carinska uprava Republike Slovenije.

255. člen

(pristojnost za izmenjavo podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti)

- (1) Pristojni organ za izvajanje nalog izmenjave podatkov med državami članicami EU in odvisnimi ali pridruženimi ozemlji iz tretjega odstavka 345. člena tega zakona, glede dohodkov od prihrankov v obliki plačil obresti je Davčna uprava Republike Slovenije.
- (2) Pristojni davčni organ mora podatke, ki jih pridobi od plačilnih zastopnikov v skladu s 351. členom tega zakona, sporočiti pristojnemu organu države članice EU oziroma odvisnega ali pridruženega ozemlja iz tretjega odstavka 345. člena tega zakona, katere rezident je upravičeni lastnik, do 30. junija tekočega leta za preteklo leto, v katerem so bila plačila dohodka od prihrankov opravljena, ali prejeta oziroma zagotovljena.
- (3) Če ta člen ne določa drugače, se za izmenjavo podatkov v skladu s tem členom zakona uporabljajo 243. do 252. člen tega zakona, razen 250. člena tega zakona.

265. člen

(pristojni organ)

Pristojni organ za izmenjavo podatkov po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja je v Republiki Sloveniji ministrstvo, pristojno za finance. Ministrstvo lahko pooblasti Davčno upravo Republike Slovenije, da opravlja posamezne naloge izmenjave podatkov po teh pogodbah.

285. člen

(izračun)

- (1) Akontacijo dohodnine od dohodka iz zaposlitve izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom dohodka iz zaposlitve.
- (2) Če dohodek iz zaposlitve izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od dohodka iz zaposlitve ugotovi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca.

326. člen

(način in rok vložitve napovedi)

- (1) Napoved za odmero dohodnine iz petega in osmega odstavka 325. člena tega zakona od prejetih obresti in dividend mora pri davčnem organu davčni zavezanec vložiti do 15. dne v mesecu za preteklo trimesečje.
- (2) Napoved za odmero dohodnine iz šestega odstavka 325. člena tega zakona mora davčni zavezanec vložiti v 15 dneh od dneva odsvojitve kapitala.
- (3) Napoved za odmero dohodnine iz sedmega odstavka 325. člena tega zakona mora davčni zavezanec rezident vložiti do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto pri davčnem uradu. Napovedi ni dolžan vložiti davčni zavezanec rezident, katerega skupni znesek obresti na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, in pri bankah drugih držav članic EU, dosežen v davčnem letu, ne presega zneska, določenega z zakonom, ki ureja dohodnino.
- (4) Ne glede na drugi odstavek tega člena mora davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov vložiti do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto, razen davčnega zavezanca, ki je nerezident. Nerezident lahko vloži napoved do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto, če

napove vse odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev v preteklem letu. V taki napovedi, ki jo je dolžan vložiti do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto, lahko davčni zavezanec uveljavlja tudi zmanjšanje pozitivne davčne osnove od dobička iz kapitala iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov ali iz odsvojitve nepremičnin, za izgubo, doseženo z odsvojitvijo vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov ali doseženo z odsvojitvijo nepremičnine. Davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov vloži v elektronski obliki, če je v preteklem letu opravil več kot deset obdavčljivih odsvojitve tovrstnega kapitala. Če davčni zavezanec ne razpolaga z računalniško opremo oziroma nima dostopa do interneta, vloži napoved v elektronski obliki z uporabo računalniške opreme, ki jo zagotavlja DURS na davčnih uradih.

(5) Davčni zavezanec mora napoved iz drugega in četrtega odstavka tega člena vložiti pri davčnem organu.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena mora davčni zavezanec napoved pri odsvojitvi nepremičnine v Republiki Sloveniji vložiti pri davčnem uradu, kjer nepremičnina leži.

(7) Ne glede na četrty odstavek tega člena zavezancu rezidentu ni potrebno vložiti napovedi za odmero dohodnine od dobička iz unovčitve investicijskih kuponov podsklada krovnega sklada (pri katerem lahko zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v primeru prehajanja med podskladi uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti od dobička iz kapitala), če so bile take unovčitve investicijskih kuponov namenjene izključno poravnavi stroškov, povezanih s prehajanjem zavezanca med podskladi krovnega sklada.

328. člen

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko uveljavlja odbitek za ustrezní znesek plačanega davka v tujini od dohodka iz kapitala, ki so obdavčeni v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: odbitek davka, plačanega v tujini), v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi za odmero dohodnine od teh dohodkov. Kadar davčni zavezanec v napovedi za odmero dohodnine od teh dohodkov uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, so sestavni del napovedi tudi ustrezna dokazila glede davčne obveznosti izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

(2) Kot ustrezna dokazila iz prvega, petega in šestega odstavka tega člena se štejejo listine, izdane s strani davčnega organa tuje države, ali drugi dokumenti, ki nedvoumno dokazujejo davčno obveznost ali plačilo davka izven Republike Slovenije.

(3) Če davčni zavezanec do roka za vložitev napovedi za odmero dohodnine iz 326. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, lahko ustrezna dokazila predloži naknadno.

(4) Če davčni zavezanec ne predloži dokazil do roka za izdajo odločbe iz 330. člena tega zakona, izda davčni organ začasno odločbo. Davčni organ začasno odločbo razveljavi in nadomesti z novo odločbo v 15 dneh po predložitvi dokazil. Če davčni zavezanec ne predloži dokazil po preteku petih let po letu, za katero je uveljavljal odbitek davka, plačanega v tujini, se šteje, da je začasna odločba glavna.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primeru, ko dohodnino od obresti in dividend rezidenta izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja, odbitek davka za ustrezní znesek plačanega davka v tujini od obresti in dividend, ki so obdavčene v Republiki Sloveniji, upošteva pri izračunu davčnega odtegljaja, če plačnik davka razpolaga z ustreznimi dokazili glede davčne obveznosti zavezanca rezidenta izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan. Če plačnik davka do roka za obračun davčnega odtegljaja iz 336. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, lahko ustrezna dokazila pridobi naknadno. Če plačnik davka ne pridobi ustreznih dokazil po preteku treh let po letu, za katero je bil uveljavljen odbitek davka, plačanega v tujini, davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen, bremeni plačnika davka. Plačnik davka je dolžan plačati davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen, s pripadajočimi dajatvami v 30 dneh po poteku navedenega roka.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko davčni zavezanec rezident v primeru, ko dohodnino od dohodka od prihrankov – ki ga določa Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L 157 z dne 26. 6. 2003, str. 38) in je obdavčen v drugi državi članici EU po 1. juliju 2005 – izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja in odbitek davka za ustrezní znesek plačanega davka v drugi

državi članici od takega dohodka od prihrankov presega znesek dohodnine, ki se odmerja po zakonu o dohodnini od takega dohodka, zahteva povrnitev razlike s posebnim zahtevkom. Davčni zavezanec vloži zahtevek v petih letih po poteku koledarskega leta, v katerem je bil davek v drugi državi članici plačan, pri davčnem uradu. Sestavni del zahtevka so ustrezna dokazila glede davčne obveznosti v tujini, zlasti o znesku plačanega davka, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

349. člen
(identiteta in rezidentstvo upravičenega lastnika)

(1) Plačilni zastopnik, ki opravi plačilo dohodka od prihrankov fizični osebi, ali prejme oziroma zagotovi plačilo dohodka od prihrankov za fizično osebo, ter razpolaga s podatki, ki kažejo na to, da je fizična oseba upravičeni lastnik, mora ugotoviti identiteto in rezidentstvo upravičenega lastnika v skladu s tem poglavjem.

(2) Kadar so bila pogodbeno razmerja med plačilnim zastopnikom in upravičenim lastnikom sklenjena pred 1. majem 2004, mora plačilni zastopnik ugotoviti identiteto upravičenega lastnika, tako da pridobi in preveri njegovo osebno ime, naslov in rezidentstvo z uporabo podatkov, ki so mu na razpolago, vključno s podatki, ki jih je pridobil po predpisih, ki urejajo preprečevanje pranja denarja.

(3) Kadar so bila pogodbeno razmerja med plačilnim zastopnikom in upravičenim lastnikom sklenjena, ali so bile opravljene transakcije brez pogodbenega razmerja, na dan 1. maja 2004 ali po njem, plačilni zastopnik ugotovi identiteto upravičenega lastnika, tako da pridobi in preveri:

1. osebno ime, naslov prebivališča in, če obstaja, davčno številko upravičenega lastnika, ki jo je dodelila država članica EU, katere rezident je, za davčne namene, in sicer v skladu s četrtem do šestim odstavkom tega člena; ter

2. rezidentstvo upravičenega lastnika, v skladu s sedmim in osmim odstavkom tega člena.

(4) Podatki iz 1. točke tretjega odstavka tega člena se pridobijo in preverijo tako, da upravičeni lastnik plačilnemu zastopniku predloži svojo potno listino ali osebno izkaznico.

(5) Kadar naslov prebivališča na potni listini ali osebni izkaznici ni vpisan, se naslov pridobi in preveri tako, da upravičeni lastnik plačilnemu zastopniku predloži kateri koli drugi dokument, s katerim se dokazuje identiteta. Ta dokument vključuje tudi potrdilo o rezidentstvu za davčne namene.

(6) Kadar davčna številka na potni listini, osebni izkaznici ali katerem koli drugem dokumentu, s katerim se dokazuje identiteta, ki ga predloži upravičeni lastnik, ni vpisana, plačilni zastopnik namesto tega pridobi in preveri datum in kraj rojstva upavičenega lastnika na podlagi njegove potne listine ali osebne izkaznice.

(7) Rezidentstvo upravičenega lastnika se ugotovi na podlagi naslova njegovega prebivališča, preverjenega v skladu s četrtem in petim odstavkom tega člena.

(8) Ne glede na sedmi odstavek tega člena plačilni zastopnik v primeru, kadar upravičeni lastnik izjavi, da je rezident države, ki ni članica EU, in predloži potno listino ali osebno izkaznico, ki jo je izdala država članica EU, rezidentstvo ugotovi na podlagi potrdila o davčnem rezidentstvu, ki ga je izdal pristojni organ države, katere rezident je fizična oseba. Kadar upravičeni lastnik ne predloži takega potrdila, se za državo rezidentstva šteje država članica EU, ki je izdala potno listino ali drug uradni osebni dokument.

(9) Upravičeni lastnik lahko predloži overjeno kopijo katerega koli dokumenta iz tega poglavja. Overjena kopija je kopija, overjena ali legalizirana na tak način, da bi bila lahko uporabna za namene dokazovanja v postopku pred sodiščem.

(10) Pristojni organ iz osmega odstavka tega člena je pristojni organ za namene mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja ali, kadar tega ni, drug organ, ki je pristojen za izdajanje potrdil o rezidentstvu za davčne namene.

397. člen
(davčni prekrški v zvezi z opravljanjem dejavnosti)

(1) Z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 3.200 do 30.000 eurov, če:

1. ne predloži davčnega obračuna ali ne predloži davčnega obračuna na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (tretji do peti odstavek 51. člena, 297., 297.a, 297.b, 307. člen in 356. do 369. člen);
2. ne predloži obračuna davčnega odtegljaja ali ne predloži obračuna davčnega odtegljaja na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (četrti, peti in deveti odstavek 57. člena, 284., 307.g, 336. člen, drugi in tretji odstavek 352. člena, drugi odstavek 353. člena, 374. člen);
3. ne predloži izjave oziroma ne navede ali ne navede pravilno količine finančnih instrumentov (peti odstavek 58. člena);
4. izjave ne hrani do poteka predpisanega roka (šesti odstavek 58. člena in četrti odstavek 383.c člena);
5. prejemnik izjave ne dostavi davčnemu organu podatkov o prenosu obveznosti plačnika davka ali podatkov ne dostavi v zakonsko določenem roku (sedmi odstavek 58. člena);
6. kot plačnik davka ne izračuna, odtegne ali ne plača davčnega odtegljaja za davčnega zavezanca v skladu z zakonom (59., 260. člen, prvi odstavek 283. člena, 285. člen, prvi odstavek 305. člena, četrti odstavek 313. člena, prvi odstavek 317. člena, prvi odstavek 321. člena, prvi, tretji in četrti odstavek 325. člena, drugi in tretji odstavek 352. člena, 353., 374. člen, drugi odstavek 383.c člena in drugi odstavek 383.e člena);
7. (črtana)
8. v davčni napovedi ali obračunu davka navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena);
9. ne vodi ali ne hrani poslovnih knjig in evidenc v skladu s tem zakonom ali jih ne vodi dobro in pravilno oziroma na način, ki zagotavlja podatke za ugotovitev davčnih obveznosti (31. in 32. člen ter peti odstavek 308. člena);
10. kot plačnik davka ne vodi evidenc o dohodkih in o odtegnjenih davkih po posameznem davčnem zavezancu (tretji odstavek 31. člena);
11. ne obvesti davčnega organa, kje se po prenehanju davčnega zavezanca hrani dokumentacija oziroma kdo hrani dokumentacijo (šesti odstavek 32. člena);
12. ne navede davčne številke na davčni napovedi ali obračunu davka (34. člen);
13. v nasprotju s tem zakonom izplača dohodek fizični osebi, ki ni predložila svoje davčne številke, oziroma ne zagotovi potrebnih podatkov o nerezidentu (drugi in šesti odstavek 35. člena);
14. v nasprotju z zakonom ne nakazuje plačila za dobavljeno blago ali opravljene storitve ter druga plačila na transakcijske račune prejemnikov (prvi odstavek 36. člena);
- 14.a v nasprotju z zakonom poslovni subjekt pri ponudniku plačilnih storitev nima odprtega ali ločenega transakcijskega računa (tretji odstavek 37. člena);
15. ne zagotovi na predpisan način izpisov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig ali evidenc oziroma ne omogoči dostopa ali vpogleda v svoje elektronsko vodene knjige ali evidence ali v programsko ter strojno opremo ali v baze podatkov ali ne zagotovi pristnosti izdanih dokumentov izdajatelja ter celovitosti vsebine izdanih dokumentov (prvi do tretji odstavek in peti odstavek 38. člena zakona);
16. davčnemu organu na njegovo zahtevo ne da na razpolago dokumentacije o elektronskem sistemu za vodenje poslovnih knjig in evidenc ali ne dokumentira vsake spremembe elektronske rešitve v časovnem zaporedju na predpisan način (šesti in sedmi odstavek 38. člena);
17. davčnemu organu v nasprotju z zakonom ne da na razpolago podatkov iz evidenc, zbirk podatkov, registrov ali drugih evidenc, ki jih vodi, ali ne omogoči davčnemu organu vpogleda v svojo dokumentacijo ali dokumentacijo, s katero razpolaga povezana oseba (prvi in drugi odstavek 39. člena in 40. člen);
18. v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost, ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (16. člen);
19. davčnemu organu ne predloži dokumentacije ali ne da pojasnil v zvezi s predmetom davčnega nadzora ali ovira davčni nadzor (četrti odstavek 129. člena in prvi odstavek 138. člena);
20. na poziv davčnega organa ne predloži ali ne predloži v predpisanem roku in na predpisan način seznama premoženja ali na seznamu navede nepopolne in neresnične podatke (147. člen);
21. ne omogoči davčnemu organu vpogleda v sef (185. člen);
22. uporablja zarubljeno premoženje v nasprotju z zakonom (prvi in tretji odstavek 186. člena);
23. odtuji, poškoduje, uniči ali kako drugače onemogoči unovčitev zarubljene premoženja (prvi odstavek 187. člena);

24. ne izračuna ali ne predloži izračuna akontacije davka davčnemu organu v skladu z zakonom (drugi odstavek 298., 307.a člen in sedmi odstavek 371. člena);
25. ne priglasi začetka ugotavljanja davčne osnove od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v skladu z zakonom oziroma ga ne priglasi v predpisanem roku (tretji odstavek 304. člena) ali ne priglasi sprememb članov kmečkega gospodinjstva, uporabnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč ali panjev ali jih ne priglasi v predpisanem roku (šesti odstavek 304. člena);
26. (črtana)
27. ne prijavi parcelne številke zemljišč pod vinogradi, katerih pridelek se porabi za lastno proizvodnjo vina, oziroma parcelnih števil oljčnikov, oziroma ne prijavi sprememb v zakonsko določenem roku (prvi in drugi odstavek 312. člena);
28. uveljavlja oprostitvev od katastrskega dohodka v nasprotju z odločbo davčnega organa ali ne sporoči razlogov za prenehanje oprostitve od katastrskega dohodka (šesti odstavek 314. člena);
29. zavezanca ne obvesti pisno o tem, da odlog ugotavljanja davčne obveznosti po zakonu, ki ureja dohodnino, ni odobren (sedmi odstavek 331. člena);
30. zavezanca ne obvesti pisno o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti (deveti odstavek 331. člena);
31. lastnikom ne pošlje vseh podatkov, ki so potrebni za ugotavljanje njihovih morebitnih davčnih obveznosti iz preoblikovanja (332. člen);
32. davčnemu zavezancu ob unovčitvi investicijskega kupona podsklada pri krovnem skladu oziroma ob prejemu izplačila sorazmernega dela likvidacijske mase ob likvidaciji podsklada ne dostavi izpisa iz evidence spremljanja prehodov med podskladi istega krovnega sklada s potrebnimi podatki (332.a člen);
33. davčnemu organu ali davčnemu zavezancu v nasprotju z zakonom ne dostavi podatkov, potrebnih za pobiranje dohodnine, ali ne dostavi teh podatkov v predpisanih rokih ali na predpisan način ali v dostavljenih podatkih navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (prvi odstavek 10. člena, osmi odstavek 331. člena, prvi, drugi, četrti in sedmi odstavek 337. člena, 338. člen ter prvi in tretji odstavek 339. člena);
34. kot plačilni zastopnik ne ugotovi identitete in rezidentstva upravičenega lastnika v skladu z zakonom (349. člen);
35. kot plačilni zastopnik davčnemu organu ne dostavi predpisanih podatkov ali ne dostavi predpisanih podatkov na predpisan način oziroma v predpisanem roku (350. člen);
36. ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost ali ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (prvi in tretji odstavek 353. člena);
37. davčnega organa ne obvesti o nameravani spremembi davčnega obdobja (prvi in drugi odstavek 372. člena);
38. davčnemu organu ne predloži dokazil in dokumentov ali jih ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (prvi odstavek 375. člena);
39. zavezanec ne zagotovi in na zahtevo davčnega organa ne predloži zahtevanih dokazil (376.a člen);
40. ne predloži dokumentacije o povezanih osebah, obsegu in vrsti poslovanja z njimi ter o določitvi primerljivih tržnih cen oziroma tega ne predloži na predpisan način oziroma v določenih rokih (382. člen);
41. družba za upravljanje skrbniku ne zagotovi podatkov, ki jih skrbnik potrebuje za izpolnjevanje obveznosti plačnika davka in z njimi ne razpolaga (enajsti odstavek 58. člena);
42. družba za upravljanje in skrbnik ne določita, kdo od njiju se šteje za plačnika davka, oziroma ne določita tudi načina zagotavljanja podatkov v pogodbi (enajsti odstavek 58. člena).

(2) Z globo v višini od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 600 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 800 do 4.000 eurov.

(pooblastilo za izrek globe v razponu)

V primerih iz 394., 395., 397. člena, drugega, tretjega in četrtega odstavka 398. člena, 398.a, 400., 401. in 402. člena tega zakona lahko davčni organ v hitrem postopku o prekršku izreče globo v katerikoli višini znotraj razpona, ki je predpisan v posameznem členu.

VI. PRILOGE

1) Osnutek Pravilnika o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju ZDavP:

Za 23.a členom se doda naslov novega tretjega B. dela in nov 23.b člen, ki se glasi:

23.b člen

»TRETJI B. DEL VEZANA KNJIGA RAČUNOV PRI GOTOVINSKEM POSLOVANJU

Vsebina, oblika in način potrjevanja vezane knjige računov iz drugega in tretjega odstavka 31.a člena ZDavP-2 so določeni v Prilogi 18.

Izdaja računa pri gotovinskem poslovanju se za namene 31. a člena ZDavP-2 šteje za izdajo računa za prodajo blaga in storitev, ki je delno ali v celoti plačan z gotovino.

Zahtevo za potrditev vezane knjige lahko izdajatelj vloži prek sistema e-Davki ali z osebno predložitvijo vezane knjige.

Plačilo z gotovino pomeni plačilo z bankovci in kovanci, ki so v obtoku kot plačilno sredstvo, druge načine plačila, ki ne predstavljajo neposrednega nakazila na transakcijski račun, odprt pri ponudniku plačilnih storitev, plačila s plačilno ali kreditno kartico in čekom ter druge podobne načine plačila.

Obrazložitev:

Z novo ureditvijo bodo morali vsi zavezanci, ki na podlagi davčnih (in drugih) predpisov vodijo poslovne knjige in evidence ter poslujejo z gotovino, pri izdajanju računov brez uporabe elektronske naprave v skladu z 38. členom ZDavP-2, uporabljati račune iz vezane knjige računov, ki jo bo potrdil davčni organ.

Vezano knjigo računov bo zavezanec pridobil v prosti prodaji, pred prvo uporabo pa jo bo prek sistema eDavki potrdil pri davčnem organu. Po vnosu zahtevanih podatkov za vodenje evidence potrjenih vezanih knjig računov pri FURS bo zavezanec prejel elektronsko potrdilo, na podlagi katerega bo lahko pričel izdajati račune iz potrjene vezane knjige računov. Omogočena bo tudi osebna predložitev vezane knjige računov v potrditev na davčnih uradih.

Izdaja vezanih knjig in njihova razpoložljivost bo prepuščena trgu. Izdajatelji oziroma založniki vezanih knjig računov bodo morali v skladu z drugim odstavkom 31.a člena zakona pred prvo izdajo od Finančne uprave RS pridobiti identifikacijsko oznako za te namene in pred vsako izdajo Finančni upravi RS sporočiti predpisane podatke za vodenje evidence izdanih vezanih knjig računov na način, kot bo določen s tem pravilnikom.

Na trgu bosta dve različici vezane knjige računov glede na obvezne sestavine računa po zakonu, ki ureja davek na dodano vrednost, in sicer za izdajo računov za namene DDV in za izdajo poenostavljenih računov. Vsaka od teh različic bo imela predpisano obliko. Vsebovala bo petdeset vezanih računov oziroma obrazcev računov, ki bodo predhodno natisnjeni, posamezni listi v vezani knjigi bodo oštevilčeni. Vsak vezan račun oziroma obrazec računa bo natisnjen v treh izvodih. Tretji izvod vsakega od petdesetih natisnjenih obrazcev računov mora zavezanec hraniti v vezani knjigi računov. Vezana knjiga računov bo imela za davčne namene enotno obliko ovoja in enotno obliko obrazca računa za davčne namene z vsemi predpisanimi elementi računa. V vezani knjigi računov bodo na posameznih listih poleg obrazca računa za davčne namene lahko v ločenem delu prikazani tudi drugi podatki, ki jih v skladu s področno materialno zakonodajo vodijo posamezne skupine zavezancev (na primer veterinarji). Oblika obrazca računa za davčne namene bo predpisana s Pravilnikom in določena v Prilogi. Na ta način bo zagotovljena večja sledljivost pri ročno napisanih gotovinskih računih.

2) Osnutek Pravilnika o o elektronskem vročanju

1. člen

Ta pravilnik določa podrobnejši način elektronskega vročanja.

2. člen

Zavezanci za davek iz prvega in drugega odstavka 85.a člena ZDavP-2 lahko prek sistema eDavki oddajo prijavo, s katero seznani davčni organ o elektronskem naslovu na katerega želijo prejemati informativna sporočila o elektronsko vloženi dokumentih.

3. člen

Zavezanci iz drugega odstavka 85.a člena ZDavP-2, ki se želijo prostovoljno vključiti v sistem elektronskega vročanja, oddajo prijavo v sistem elektronskega vročanja s katero se zavežejo, da bodo redno pregledovali svoje osebne mape v sistemu eDavki. Izjava velja do preklica.

4. člen

(1) Ob odložitvi dokumenta v osebno mapo zavezanca, se zavezancu pošlje informativno sporočilo v katerem se navede, da je določenega dne v njegovo osebno mapo v sistemu eDavki vložen dokument, ki ga je potrebno vročiti po Zakonu o davčnem postopku in opozorilo, da mora dokument prevzeti v roku 15 dni od odložitve dokumenta v osebno mapo v sistemu eDavki, sicer se bo po poteku tega roka vročitev štela za opravljeno.

(2) Informativno sporočilo iz prejšnjega odstavka se pošlje na naslov elektronske pošte, katerega je zavezanec sporočil davčnemu organu. Informativno sporočilo nima nobenih pravnih učinkov.

(3) Če zavezanec v 8 dneh, ko je bil dokument odložen v osebno mapo zavezanca, ne prevzame dokumenta iz osebne mape, se mu ponovno pošlje informativno sporočilo na elektronski naslov (če ga je sporočil organu).

5. člen

Zavezanec ob prevzemu dokumenta z varnim elektronskim podpisom podpiše elektronsko vročilnico, ki mora vsebovati naslednje podatke:

- številko dokumenta,
- navedbo prejemnika,
- naslov prejemnika in
- datum in čas vročitve.

Natančnejša vsebina elektronske vročilnice je priloga številka 1 tega pravilnika, ki je njegov sestavni del.

Priloga številka 1:

1. Informativno elektronsko obvestilo

Informativno elektronsko sporočilo, ki se pošlje na elektronski naslov, ki ga je sporočil zavezanec ima naslednje besedilo:

Obveščamo vas, da je bil v osebno mapo zavezanca (ime, priimek/naziv) v sistemu eDavki dne ob uri odložen dokument številka z dne, ki mu ga je potrebno elektronsko vročiti po 85.a. členu Zakona o davčnem postopku.

Dokument lahko zavezanec kadarkoli prevzame z uporabo kvalificiranega potrdila in s podpisom vročilnice.

OPOZORILO:

V skladu s 85.a členom Zakona o davčnem postopku se vročitev po elektronski poti opravi tako, da se dokument odloži v osebno mapo zavezanca v sistemu eDavki, naslovniku pa se posreduje informativno elektronsko sporočilo na njegov elektronski naslov, če ga je posredoval davčnemu organu, da mora dokument prevzeti v 15 dneh.

Vročitev velja za opravljeno z dnem, ko zavezanec z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila in podpisom vročilnice prevzame dokument, oziroma če dokumenta ne prevzame v roku 15 dni od dneva, ko je bil dokument odložen v osebno mapo zavezanca v sistemu eDavki, po preteku tega roka.

2. Elektronsko sporočilo, ki se pošlje, če zavezanec v osmih dneh ne prevzame dokumenta

Elektronsko sporočilo, ki se pošlje, če zavezanec v osmih dneh ne prevzame dokumenta iz osebne mape v sistemu eDavki, ima naslednje besedilo:

Obveščamo vas, da je bil v osebno mapo zavezanca (ime, priimek/naziv) na eDavkih dne ob uri odložen dokument številka z dne, ki mu ga je potrebno elektronsko vročiti po 85.a. členu Zakona o davčnem postopku.

O tem ste bili že obveščeni z informativnim elektronskim sporočilom, ki je bilo dne poslano na vaš elektronski naslov

OPOZORILO:

V skladu s 85.a členom Zakona o davčnem postopku se vročitev po elektronski poti opravi tako, da se dokument odloži v osebno mapo zavezanca v sistemu eDavki, naslovniku pa se posreduje informativno elektronsko sporočilo na njegov elektronski naslov, če ga je posredoval davčnemu organu, da mora dokument prevzeti v 15 dneh.

Vročitev velja za opravljeno z dnem, ko zavezanec z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila in podpisom vročilnice prevzame dokument, oziroma če dokumenta ne prevzame v roku 15 dni od dneva, ko je bil dokument naložen v osebno mapo zavezanca v sistemu eDavki, po poteku tega roka.

3. Elektronsko obvestilo, da šteje, da je vročitev opravljena

Elektronsko sporočilo, s katerim se obvesti zavezanca na elektronski naslov, da je zakoniti rok za prevzem dokumenta potekel, zato se vročitev šteje za opravljeno, ima naslednje besedilo:

Obveščamo vas, da je bil dne ob uri v vašo osebno mapo v sistemu eDavki odložen dokument št. z dne Ker dokumenta niste prevzeli v zakonitem roku 15 dni od odložitve v vašo osebno mapo v sistemu eDavki, se v skladu s petim odstavkom 85.a člena Zakona o davčnem postopku, vročitev šteje za opravljeno z dnem preteka tega roka

3) Osnutek Pravilnika o obliki in načinu dostave informacij, ki se poročajo po Sporazumu med Vlado Republike Slovenije in Vlado Združenih držav Amerike o izboljšanju spoštovanja davčnih predpisov na mednarodni ravni in izvajanju FATCA

1. člen

S tem pravilnikom se določa oblika, način in roki za sporočanje informacij, ki so jih na podlagi Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Združenih držav Amerike o izboljšanju spoštovanja davčnih predpisov na mednarodni ravni in izvajanju FATCA (v nadaljnjem besedilu: sporazum) dolžne sporočati finančne institucije Slovenije v skladu z določbami poglavja IV. A ZDavP-2.

2. člen

- (1) Finančna institucija Slovenije, ki mora v skladu s poglavjem IV. A ZDavP-2 sporočati informacije po sporazumu, te informacije sporoči v elektronski obliki skladno z navodilom, ki je priloga 1 tega pravilnika, in v obliki izjav z vsebino in navodilom, ki je priloga 2 tega pravilnika.
- (2) Prilogi iz prejšnjega odstavka sta sestavni deli tega pravilnika.

3. člen

- (1) Finančna institucija Slovenije, ki mora v skladu s poglavjem IV. A ZDavP-2 sporočati informacije po sporazumu, mora te informacije sporočiti Finančni upravi Republike Slovenije do 31. maja tekočega leta, ki sledi koledarskemu letu, na katerega se informacije nanašajo.
- (2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora finančna institucija Slovenije informacije, ki se nanašajo na koledarsko leto 2014, sporočiti do 30. junija 2015.

4. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.